

la humanitat

Any II : Núm. 253

Barcelona, dijous, 1 setembre de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYY

IMPRESSIONS POLITIQUES

«Els pobles no poden anar enre- ra», diu el Sr. Anguera de Sojo

Continuant l'enquesta que havem iniciat per tal de conèixer el que opinen, sobre el moment polític actual i sobre les possibilitats d'una restauració monàrquica, els homes representatius de Catalunya, de tots els matissos, ens havem adreçat al president de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo, home de dretes, l'actuació del qual en el Govern civil de la "provincia" mereix tan diferents judicis. El senyor Anguera de Sojo, amablement, respongué a les nostres preguntes:

—La visió de la política actual, és clara. El que sia espanyol, el que se senti català, ha de viure dins la República, dintre la legalitat, on totes les idees de justícia, totes les aspiracions legítimes es poden establir amb aquella lluita fecunda que és penyora del progrés dels pobles.

Els pobles no poden anar enrebra; un intent de restauració per la força, és un crim o és una vessania quan no és totes dues coses alhora.

Qui tingui una aspiració que l'exposi i la defensi dintre la República. No s'hi val a pertorbar-la: és un joc brut.

—Creieu en les possibilitats d'una restauració?

—Possibilitats de restauració? Cap. Això no és possible, per l'esperit del poble, tot el favorable a la República i convençut dels avantatges del règim republicà. La monarquia és una institució històrica inadaptada i inadaptable als temps presents; els pobles que es constituïren al segle dinovè anaven encara cercant un rei; en treure els Borbons de França, ocrearen els Orleans; després pogué imperar Bonaparte; Itàlia cercà els Savoia, i Espanya, va tenir per un temps com a monarca el duc d'Aosta; Bèlgica cercà un rei de la dinastia del Sàrdia; Grècia els cercava no resmenys que a Dinamarca; Romania entronitzava els Hoenzollern.

En canvi, els pobles del segle XX han anat foragitant les monarquies i els que s'han constituït de nou no han vacil·lat un instant, per unitat, a escollir la República i s'han acollit a la democràcia. El poble, s'ha de governar pel poble i el corrent, la consciència i l'interès nacional, ha substituït per sempre l'interès, moltes vegades més interès que orit, d'una dinastia o d'una oligarquia.

Al segle XVII un Lluís XIV podia representar la França perquè els interessos de la família de Borbó coincidien amb els de la nació veïna; avui no podria fer-ho. I Espanya durant uns segles ha passat per la tragèdia de què els propis interessos nacionals tinguessin de fer-se enrebra, davant la dinastia dels Habsburgs o de la d'un Borbó.

El problema fou més tràgic encara per a Catalunya, la veu de la qual restà ofegada enfront de l'interès monàrquic que no cercà mai la unitat hispànica sinó la uniformitat d'uns subdits, com a instrument de domini.

El capità aviador Goehring que ha estat elegit president del Reichstag

El dia ha transcorregut amb tota normalitat

Avui hi ha hagut tranquil·litat per tot arreu de la nostra ciutat, no confirmant-se cap dels rumors anunciats referents a la vaga.

Malgrat això les precaucions han continuat com ahir i continuaran encara avui establint-se els mateixos retens i estan de servei extraordinari totes les brigades de Prefectura.

Vaga textil a Lancashire

El moviment pren extensió

Londres. — A la part Nord de Lancashire va generalitzant-se la vaga textil. La majoria dels obrers i strikers accepten l'ordre d'atur. En canvi, a la regió del sud, tots els obrers filadors es resisteixen a abandonar el treball.

Parlamentàries

Dimarts, a la nit, sessió de l'Estatut. El president, Besteiro, pronuncia les paraules d'obertura:

—Continua la discussió de l'Estatut. Mitja hora per cada torn.

Al saló una cinquantena de diputats. De la minoria catalana, una mitja dotzena.

El senyor Marraco pren la paraula. Santiago Alba ha baixat del seu banc per a situar-se prop del seu quasi correl·ligari.

El senyor Marraco parla amb un rau-rau monòton de grill, sempre en el mateix to.

Els pocs diputats llegeten o escriuen. Ningú no escolta. A la Presidència, el senyor Besteiro fa esforços per a resistir la temptació d'una petita beccada.

Pere Coromines fa un comentari: —Aquest home és la lluna curta. Mireu si és difícil això! Ell és lluna des que comença a parlar.

A la minoria que es diu federal hi ha un diputat petit, rabassut, que sempre fuma uns cigars molt grossos. No recordem, ara, el seu nom.

Aquest diputat va presentar una esmena al dictamen sobre Ensenyament perquè no es permetés a les escoles nacionals l'ús del català.

El de la Comissió, en contestar-li, es va limitar a sostenir el següent diàleg:

—Però, vos sou federal?

—De tota la vida!

—Doncs, no ho entenc!

I l'individu de la Comissió es va asseure sense dir res més.

Aquest federal estrafolari és un suïcida. En una ocasió es va engegar un tret al cap i la bala li va penetrar per la dreta i li va sortir per l'esquerra. Els senyals queden de mostra.

Però a ell no li va passar res més.

Pere Coromines ho explica:

—La bala es va fer un tip de donar tombos. Però com que dintre el cap no hi va trobar res, va sortir sense fer-hi cap estrall. Per això, i sortosament, aquest home viu.

UNA VERSIO DE COM VA FUGIR EL GENERAL BARRERA

Una reunió al castell de Requesens un viatge marítim de Llansà a Port- Vendres i dos ex-militars, disfressats, que compren una barca

EL TEMA DEL DIA

El general Barrera resta, per ara, intromissable. Hom no sap, ni les autoritats tampoc, si algun amic el té amagat a ciutat o a algun poble, o bé si ha aconseguit fer-se escapol refugiant-se a França. La fantasia popular fa de les seves, i abunden les denúncies i les confidències que tradueixen en escorcolls i investigacions, resulten del tot falses i filles de la mala intenció moltes vegades.

Nosaltres, els periodistes, no podem deixar de recollir aquest tema informatiu. És per això, que, sense que equivalgui a una afirmació, per la part nostra, i amb totes les salvetats possibles, recollim avui unes dades que ens facilita persona que gaudeix de tota la nostra confiança, respecte a les maniobres dels monàrquics i a la suposada manera com ha fugit a França el general Barrera.

Nosaltres, en publicar aquestes notes informatives creiem facilitar l'acció de la Justícia, la qual és en definitiva, la que deu aclarir la qüestió.

UNA REUNIO MONARQUICA AL CASTELL DE REQUES- SENS. PRESIDIDA PEL DUC DEL INFANTADO

Uns quants dies abans de la militària va celebrar-se al Castell de Requesens, propietat del duc de l'Infantado, i amb assistència d'aquest, una reunió d'elements monàrquics de Catalunya i de fora, aristòcrates i militars molts d'ells, amb l'excusa d'una festa. Hom diu si també hi assistí el general Barrera.

El castell de Requesens, situat en el poblat del mateix nom, agregat a La Junquera, forma part d'una finca extensíssima, la meitat de la qual correspon a Espanya i l'altra meitat a França, és a dir, que la frontera la parteix. Entre els colls pireneus de la Comtesa i de Forcadella, hi ha un camí que mena a França amb tota facilitat.

Des del 10 d'agost, la guàrdia civil vigila a l'interior de la finca perquè ningú passi a França. Però es creença general entre els naturals del país que això és molt difícil d'impedir-ho. Preguntem nosaltres; quina relació pot tenir aquesta coincidència d'elements monàrquics a la frontera amb els fets de Sevilla i de Madrid?

COM ES FEU ESCAPOL EL GENERAL BARRERA

El que anem a dir, tant si respon com si no respon a la realitat dels fets, segurament ha arribat ja a coneixement de les autoritats. Nosaltres en publicar-ho, ens limitem a complir un deure informatiu.

El general Barrera, arribà fugitiu, a Darnius abillat modestament per a passar desapercebut. Darnius és un poblet de muntanya situat al nord i a 15 quilòmetres de Figueres. El general fugitiu, segons ens diuen, va fer el viatge en auto i allí va ésser acollit a casa d'un amic que, no creient-lo en seguretat en el poble, va fer-lo amagar en una masia.

Sembla que, malgrat les reserves, corregué la veu de què el general Barrera estava amagat per aquells in-

drets. El fet és que ara fa pocs dies dos policies van anar a fer un escorcoll a la masia esmentada. I hom diu que malgrat notar-se en els habitants de la mateixa cert esverament, la diligència no va donar cap resultat.

Segueix dient el que aquestes dades ens comunica que una nit el general Barrera, en automòbil, sortí de no sabem quin indret dels voltants de Darnius, acompanyat d'una altra persona, i passant per Garriguella, Perelada i Pont de Molins, arribà a Llansà. D'aquí sembla que, a peu, anaren a una cala anomenada de Freixes, situada entre Llansà i Culera, on embarcà en un canot que l'esperava i que el portà a Port Vendres.

Tot això, en ésser escoltat per un viatger del tren de França, que tenia motius per a estar-ne ben assabentat, a uns amics, va ésser escoltat per una tercera persona, la qual és probable que s'adreçés, al governador civil de Barcelona, denunciant-ho. Això, naturalment, no ho hem pogut comprovar. I també se'ns diu que el governador civil de Girona, assabentat d'aquest afer, s'ocupa personalment del mateix.

DOS FUGITIUS MISTERIO- SOS

Arriba a nosaltres la nova d'un fet que segurament té íntima relació amb el moviment monàrquic. Dos dies abans del que hom suposa fugí el general Barrera, arribaren a Llansà, per via fèrria, dos subjectes que, malgrat anar despullats i oferir l'aspecte d'indigents, pels seus modals no semblaven ésser-ho. Aquests dos subjectes, que a l'estació de Vilamaya varen ésser vistos per diferents persones, després de restar unes hores a Llansà passejant per la platja, s'adreçaren a un pescador proposant-li que els llogués una barca per a sortir a pescar.

Com sigui que llur aspecte no era per inspirar massa confiança, el pescador posà obstacles i aleshores els suposats indigents "compraren" la barca, abonaren el seu import i pujant-hi tot seguit es perderen de vista en direcció a França.

La fantasia popular assegura que es tractava de dos ex-militars disfressats. A l'entorn d'aquest fet es felen comentaris de tota mena.

EL GENERAL BARRERA, IN- TROBABLE

Si resultaven confirmades les dades que fins nosaltres arriben, hom s'explicaria el per què, a despit dels nombrosos escorcolls fets arreu de Catalunya, el general Barrera resta intromissable. S'ha dit, aquests dies, que el general fugitiu es trobava a Lió, la qual cosa no ha estat confirmada. Per creure versemblant la versió que se'ns dona, no sols per coincidir en termes generals amb altres veus que ja havien arribat a nosaltres, sinó per la qualitat de les persones que ens transmeten la conversa oïda en un tren de França i que donarà lloc, segurament, a detingudes investigacions, transmetem als nostres lectors aquestes dades, amb totes les salvetats i esperant sempre la confirmació o el desmentiment oficial.

Un diplomàtic escanya la seva dona en assabentar-se que feia d'espia

Toquio. — Un jove diplomàtic japonès ha assassinat la seva esposa, horroritzat davant la confessió de la víctima de què era una espia en el seu país.

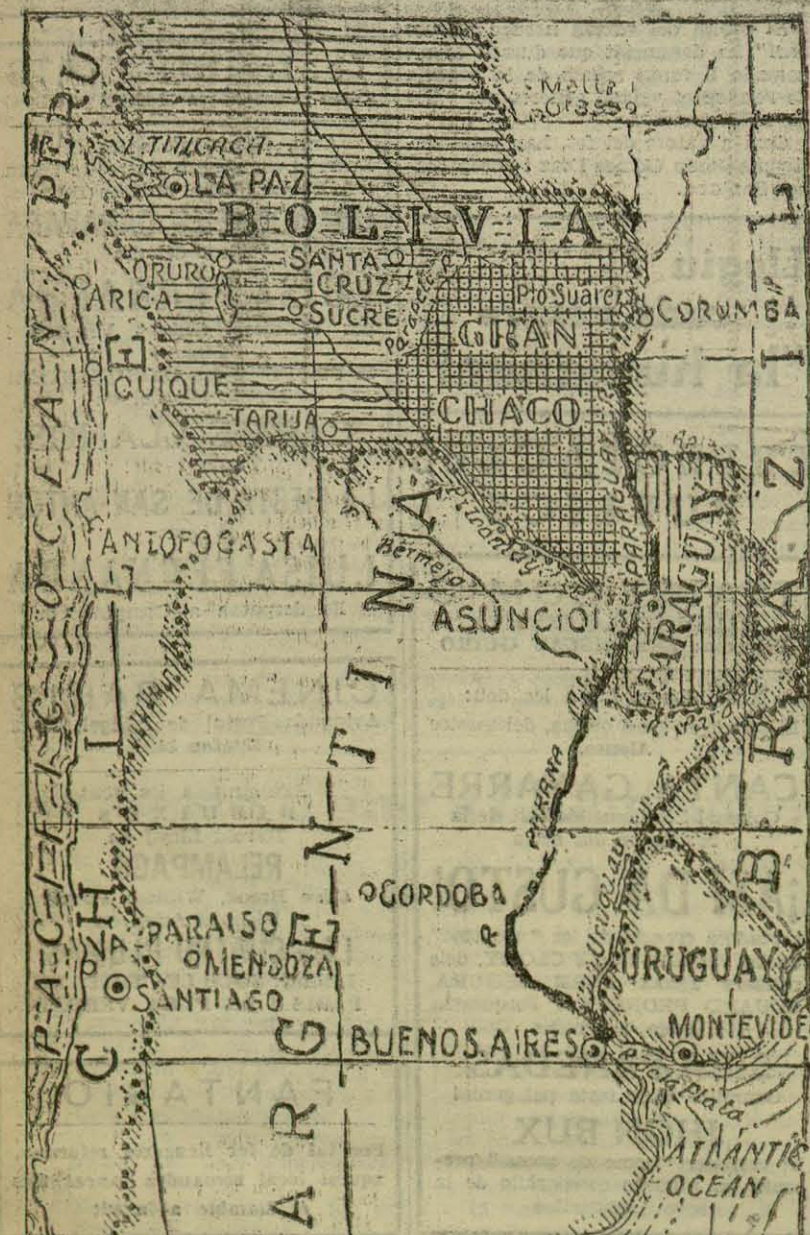
El jove diplomàtic conegué ja algun temps una bellíssima noia, ballarina en un cafè de l'Estranger. S'enamorà d'ella, i al poc temps la féu la seva muller.

De tornada al Japó, la bella esposa del diplomàtic es tirà a la beguda. Freqüentava els cabarets i donava mostres d'un caràcter histèric i violent.

Una nit en què els esposos disputaven per la conducta de la dona aquesta exclamà: "No m'importa el que diguis! Bastant de càstic tens! T'has casat amb una espia!"

El diplomàtic, horroritzat, puix precisament tenia al seu càrrec els missatges aïrats del ministeri d'Afers Estrangers, es llançà damunt la seva dona i l'escanyà.

Després intentà suïcidar-se, però li faltà valor. Condemnat a sis anys de presó, la pena ha estat reduïda a dos anys a la revisió del procés.

La formosa regió del Chaco, que sembla criada a ésser teatre d'un famós conflicte armat

Es casen entre ells i tot queda a casa

Berlin. — La cerimònia del matrimoni del príncep Gustau Adolf Oscar de Suècia amb la princesa Sibila de Sàrdia-Coburg, ha estat assenyalada per al 20 del vinent octubre.

Amid aquest motiu, es troba en preparació un gran programa de festes. El rei de Suècia, l'ex-heretge Ferran de Bulgària i el seu fill, l'ex-kronprinz, i la princesa hereuera de Noruega, l'ex-kronprinz d'Alemanya i uns 30 prínceps alemanys assistiran a la cerimònia i festes.

El sorteig d'avui

1.er premi 5,647 10.000 ptes.
2on id. 40,972 50.000 id.
3er id. 37,734 30.000 id.
4rt id. 24,653 25.000 id.

BARCELONA, ALACANT, BILBAO

MADRID

MADRID

VALENCIA

PREMIATS AMB 1.500 PESSETES

32.775 Barcelona, Madrid, Oviedo.
27.589 Barcelona, Almeria.
34.120 Barcelona, Palma de Mallorca, Granada, Valladolid.
11.226 Barcelona, Madrid, Màlaga, Sevilla, València.
16.240 Barcelona, Bilbao, Madrid.
42.925 Madrid.
23.328 Gijón, Almeria, La Línea, Huelva, Santander.
26.434 Riotinto.
30.770 Barcelona, València, Eibar, Múrcia, Bilbao.
19.465 Barcelona, Cádiz, Corunya, Bilbao, Madrid.
7.126 Barcelona, Màlaga, Girona, Vigo, Soria.
12.638 Barcelona, Càceres, Bilbao, Ronda, Des Hermanas.
19.219 Burgos, Barcelona, Palma, València.
18.920 Barcelona, Cádiz, Madrid.
39.465 Barcelona.

PREMIATS AMB 300 PESSETES

DESENA

032 066
178 181 243 153 261 326 344 366 410
411 507 558 572 592 597 640 646 700
784 789 806 890 918 930 937 953 954
961

CENTENA

178 181 243 153 261 326 344 366 410
411 507 558 572 592 597 640 646 700
784 789 806 890 918 930 937 953 954
961

MIL

104 169 131 144 156 179 184 199 222
223 244 252 319 354 371 391 392 463
482 489 496 499 507 544 565 573 592
612 620 640 690 704 705 719 933 160
175 730 849 966 970 982

DOS MIL

301 003 021 044 053 088 084 219 283
312 368 485 496 606 612 617 632 634
712 684 681 687 695 712 741 781 790
834 838 867 893 920 939 953 939 991
994

TRES MIL

003 054 126 136 173 176 179 212 218
244 253 313 323 343 401 442 463 468
483 494 508 552 576 577 580 592 612
621 676 679 692 715 732 785 823 847
372 876 899 918 945 977

QUATRE MIL

004 036 064 091 097 112 139 195 241
78 789 792 321 325 393 488 518 593
98 755 756 796 826 879 907 911 914
25 927

CINC MIL

019 021 039 074 129 132 221 237 266
289 386 399 411 470 512 533 540 552
551 658 695 696 701 702 707 758 761
825 849 958 976 994

SIS MIL

007 020 050 054 055 101 044 170 171
186 197 219 245 494 301 320 406 422
424 448 471 516 528 539 553 577 628
648 673 679 683 695 704 713 724 749
773 815 820 834 878 890 909 914 958

SET MIL

005 026 035 036 052 064 194 209 213
220 227 231 256 280 312 313 358 411
492 525 544 561 566 598 618 636 670
674 715 723 755 803 807 926 950 994
999

VUIT MIL

044 071 081 093 137 177 289 290 291
335 383 430 434 491 517 547 553 591
595 621 623 626 657 680 691 721 735
750 758 814 817 825 831 835 904 914
940 933

NOU MIL

061 060 134 155 156 198 199 215 223
243 262 283 314 321 322 331 395 398
403 440 449 497 508 558 632 641 658
712 724 810 823 844 856 886 900 978

DEU MIL

016 027 069 117 134 150 155 190 207
253 308 316 325 341 366 375 446 471
494 504 578 603 621 636 707 709 720
817 804 864 890 910 913 916 964 973
978

ONZE MIL

003 004 032 102 127 146 174 205 253
274 379 440 445 475 506 527 543 569
609 615 646 693 756 761 772 798 851
867 890 892 911 953 955 969 974 995

DOTZE MIL

017 096 125 126 143 146 181 196 227
304 316 391 397 347 371 420 466 482
500 504 562 591 647 651 688 697 737
745 755 558 817 871 890 917 949 956
965 968 994

TREIZE MIL

012 018 039 063 081 155 160 170 174
245 275 289 296 303 317 368 421 426
510 519 527 552 574 585 637 639 706
726 744 746 774 783 825 826 858 865
874

CATORZE MIL

013 024 025 026 037 040 072 097 098
101 128 140 161 207 208 214 217 227
250 279 280 428 447 451 480 508 543
571 801 827 894 978

QUINZE MIL

039 061 065 193 197 209 246 273 289
316 341 358 360 375 426 447 462 485
492 504 530 541 546 579 588 598 618
655 661 703 715 728 791 819 847 870
877 880 889 950 960

SETZE MIL

000 033 063 073 078 096 112 256 289
293 302 348 353 363 371 395 448 466
509 515 525 537 540 544 606 753 806
827 836 844 845 847 857 897 943 973
977

DISSET MIL

007 044 064 169 209 220 230 273 281
310 345 461 537 539 558 614 657 680
666 670 741 751 786 800 809 823 859
861 885 900 920 980

DIVUIT MIL

004 011 024 081 089 098 121 144 189
203 218 239 323 326 396 473 475 583
600 645 646 651 671 716 717 734 744
752 807 852 970 974 986

DINOU MIL

017 020 024 090 096 107 166 202 214
230 237 239 250 252 304 322 323 460
490 541 581 582 610 674 706 709 720
764 825 915 959 975

VINT MIL

022 052 058 084 129 133 179 190 197
305 319 395 398 427 448 460 473 476
478 518 561 578 700 748 754 781 856
862 868 942 945 971 974 988 992

VINT-I-UN MIL

030 041 074 106 144 194 220 251 261
285 309 317 366 368 392 458 478 524
541 552 585 603 613 625 611 683 687
705 716 725 740 747 787 825 848 875
916 993

VINT-I-DOS MIL

020 038 058 148 170 198 266 330 362
378 380 424 434 454 492 507 521 548
558 562 584 616 630 670 707 725 733
747 785 787 803 825 874 877 959 966

VINT-I-TRES MIL

021 037 069 081 152 159 170 171 176
193 209 222 266 281 296 311 361 371
377 394 440 460 488 512 558 579 581
595 602 603 616 622 625 656 686 692
693 696 697 745 775 794 796 799 816
825 829 842 847 875 931 948

VINT-I-QUATRE MIL

003 033 042 067 069 134 146 213 251
255 254 270 332 370 384 395 402 425
427 430 490 528 572 616 621 628 677
681 691 724 725 730 762 772 809 843
854 859 867 869 870 876 914 922 931
932 997

VINT-I-CINC MIL

007 095 154 182 222 263 266 286 304
327 335 345 359 380 407 430 438 460
510 574 580 581 604 612 625 630 661
692 727 734 736 742 783 803 849 852
859 865 866 868 869 879 887 901 904
905 916 940 966

VINT-I-SIS MIL

018 035 082 093 101 104 118 143 158
180 193 245 294 335 390 414 451 454
472 497 509 525 530 532 554 572 603
611 627 651 658 694 725 734 741 775
791 792 841 848 868 902 919

VINT-I-SET MIL

007 044 057 089 110 155 174 187 199
219 230 232 236 284 364 397 440 444
461 465 466 482 486 496 505 535 617
623 684 686 695 708 719 722 732 749
751 786 793 814 825 839 846 916 923
938 939 952 964 972

VINT-I-VUIT MIL

024 085 086 093 113 204 215 263 306
401 420 434 438 470 479 482 493 504
532 534 560 611 616 649 679 689 731
768 784 807 816 826 868 896 903 920
927 929 946 947 980 996

VINT-I-NOU MIL

023 027 028 032 077 089 093 114 145
209 216 220 237 246 268 271 272 304
306 307 316 318 338 373 396 427 464
530 543 544 591 596 641 662 694 711
739 743 746 758 775 777 781 798 815
859 864 873 884 892 925 929 933 935
947 957 962

TRENTA MIL

031 036 037 040 198 230 263 268 273
285 300 329 395 451 541 547 557 563
572 595 614 633 686 761 791 801 803
827 845 860 946 947 953 984

TRENTA-UN MIL

063 101 147 152 186 229 245 252 266
275 285 292 336 337 342 354 360 455
479 505 554 558 567 594 606 610 616
667 675 722 764 773 777 788 861 891
910

TRENTA-DOS MIL

011 102 111 119 148 182 201 259 303
327 328 367 419 427 458 461 503 536
550 563 589 605 622 662 695 710 721
725 781 835 848 881 902 958 970

TRENTA-TRES MIL

014 019 032 053 070 106 113 140 166
219 238 286 363 409 417 468 504 506
531 573 580 586 594 608 679 729 743
756 781 794 890 974 992 993

TRENTA-QUATRE MIL

004 013 136 164 300 386 397 444 481
529 534 578 613 616 684 631 693 694
712 743 795 828 831 832 843 868 943

TRENTA-CINC MIL

009 041 115 141 153 160 162 199 208
234 273 293 300 301 318 325 350 380
390 411 475 514 546 584 600 681 683
701 716 730 740 743 780 812 853 840
897 943

TRENTA-SIS MIL

026 053 054 058 130 137 172 213 289
271 294 295 296 298 312 346 426 456
486 488 528 567 583 684 704 711 740
741 781 841 886 908 910 924

TRENTA-SET MIL

001 075 077 088 114 117 179 256 267
284 332 333 343 390 391 397 413 414
421 449 467 483 504 517 521 552 562
677 700 711 748 760 780 785 830 836
907 912 932 943 956 967 973

TRENTA-VUIT MIL

002 018 024 032 044 082 091 112 161
201 220 244 254 258 263 388 403 406
431 534 536 562 619 621 643 672 700
723 740 748 794 821 890 948 972 982

TRENTA-NOU MIL

070 079 084 168 178 192 205 219 225 228
340 375 390 473 497 500 510 578 594
610 668 707 712 741 781 869 878 884
894 897 906 914 917 932 957

QUARANTA MIL

008 015 021 039 040 051 053 070 128
130 160 180 190 227 245 248 249 253
272 922 293 331 348 360 361 384 395
400 425 445 464 492 493 501 509 520
527 600 633 693 701 710 711 723 724
747 754 770 788 812 813 821 850 863
867 881 897 909 917 924 927 962 967
978

QUARANTA-UN MIL

00 013 017 031 057 063 092 106 136
182 185 195 204 216 222 241 242 255
302 332 344 348 354 356 368 374 381
422 437 438 452 461 481 490 507 517
524 526 552 579 608 619 633 657 676
686 689 702 774 781 800 815 820 834
886 912 916 919 929

QUARANTA-DOS MIL

007 078 101 103 133 137 151 168 197
198 213 220 231 238 246 250 320 371
375 399 403 417 423 435 439 454 463
466 467 485 488 498 501 513 540 541
542 549 554 572 580 623 625 627 665
680 695 712 723 732 739 745 762 768
771 802 827 836 846 889 904 908 915
990

LA POLITICA

UNA CONFERENCIA

Organitzada per l'Ateneu Sindicalista Llibertari, donarà una conferència pública en l'estatge del Casal Republicà Democràtic, Ronda de Sant Pau, 34, pral., demà, divendres, dia 2, a dos quarts de deu de la nit, el company Emili Mira sobre el tema: "La legislació social i el sindicalisme revolucionari".

JOVENTUT D'UNIO DEMOCRATICA DE CATALUNYA

Després de la darrera assemblea general tinguda per la Secció de Joventut d'Unió Democràtica de Catalunya el Consell Directiu de la mateixa és el següent: Joan Baptista Alvarós i Aries, president; Ignasi Puigdollers i Llorenç, vice-president; Josep Sagarra i Torregrossa, secretari; Antoni Carbó i Miró, vice-secretari; vocals: Lluís Castro i Alinà, Carles Ciera i Cardó, Martí Labastida i Marqués, Eusebi Estela i Solé i Amadeu Tàpia.

L'HOMENATGE ALS MARTIRS DE 1714

El Comitè Executiu de l'homenatge als màrtirs de l'onze de setembre de 1714, prega a tots els orfeons i cors de Catalunya assisteixin a la reunió que el vinent divendres, dia 2, es celebrarà al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria a las deu de la vetlla per un afer urgent.

UN HOMENATGE A L'ALCALDE DE PUIGDALBA

La Comissió organitzadora de l'homenatge a l'alcalde de Puigdalba, Manuel Parellada, té molt adelantats els treballs d'organització del mateix, i ha acordat que la festa tingui lloc el dia 18 de setembre, en l'estatge del Sindicat Cooperatiu Unió de Rabassers dels pobles del Panadès.

Consistirà l'esmentada festa en l'entrega al senyor Parellada del títol de president d'honor d'aquella entitat i en un dinar popular a la qual assistiran representacions de la majoria dels pobles del Panadès.

S'han començat a rebre adhesions de significades personalitats i dels nombrosos amics de l'homenatge.

NOTICIARI

Demà, divendres, a dos quarts de vuit de la tarda, tindrà lloc a l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30) una conferència a càrrec del senyor Delfi Dalmau sobre el XXIV Congrés Universal d'Esperanto celebrat recentment a París. La conferència serà des-entrotllada sota els següents punts: Sessió inaugural. Abast internacional i oficial de l'esperantisme. Crisi política esperantista. Personalismes i principis. Periodisme francès. Evolució i consistència de l'idioma internacional. Els futurs congressos universals.

L'Associació General d'Empleats d'Assegurances ha cursat els següents telegrams:

"Excm. Sr. Ministre de Treball i Previsió.

Confirmant telegrama cursat aques-

ta Associació recentment vist decret Ministeri referent acomiadament personal Banca, empreses públiques, empleats Assegurances Barcelona li preguen accedeixi aplicació disposició esmentada branca Assegurances convenint aquests moments davant injustificat acomiadament total acordat aquesta capital Companyia "Unión Fenix Español" del qual protestem energicament pregant ministre estudi cas que requereix aplicació Llei Defensa República. — Lapeña, president."

la humanitat

Any II

Barcelona, 1 de setembre de 1932

Núm. 253

COMENTARIS POLITICS

S'HA DE REPUBLICANITZAR LA REPUBLICA. — ES NECESSARI QUE EL POBLE NO ES CANSI DE DEMANAR LA SEPARACIO DELS FUNCIONARIS MONARQUICS

No ha de passar aquest moment, no ha de deixar-se transcórrer aquesta oportunitat, sense republicanitzar tots els organismes oficials.

En aquests estaments hi han molts enemics de la República. Tothom els coneix. Els noms d'alguns corren de boca en boca.

Aquests homes fan, des del seu lloc, una campanya continuada, hàbil, emmetzinadora contra el nou règim. Dels organismes oficials, de les oficines de l'Estat, de la "provincia" i del municipi, surten gairebé totes les campanyes de derrotisme i de desprestigi dels homes de la República.

La carrera administrativa i els drets dels funcionaris són dignes de respecte. Però ningú pot desconèixer el desastre ètic i moral de totes les funcions administratives de l'Estat monàrquic. El qui, sobretot això, es dedica ara a boicotejar, a fer campanya personal insistent, contra la República i la tasca dels republicans, és que encara aquella trista impunitat de la disbauxa. Treure a aquesta gent és fer una obra de depuració.

També es parla de justícia. També es parla de previsió política, d'elemental defensa política.

Mentre aquests elements continuen usdefruitant funcions d'organismes públics i traint-nos, hi han molts homes que s'han sacrificat per la República i que són aptes i intel·ligents i que troben dificultats per a desenvolupar el seu treball i les seves iniciatives.

A fora, els monàrquics! És l'opinió que ho ha d'exigir, que ho ha de demanar, que no ha de permetre que aquesta hora passi sense que es republicanitzin les nostres institucions públiques.

Què en treurem de veure una sublevació si deixem en peu tot el suport sobre el qual pugui operar?

Les campanyes contra la República per part de persones que serveixen en organismes oficials de la República, no es poden consentir.

No cal tampoc fer-se massa de molts que avui es diuen republicans, però que abans posaven tot el seu esforç per al sosteniment de la monarquia.

Un republicà d'abans del 14 d'abril, és un home en la fidelitat del qual es pot confiar. Tot el que no sigui això és necessari posar-ho en quarantena.

¿QUE HI HA DE LA VISITA DELS PARLAMENTARIS ESPANYOLS? — EL QUE DIU, SOBRE AIXO, UN POLITIC CATALA

S'ha dit que una vegada l'Estatut sigui aprovat, vindran a Barcelona cinquanta parlamentaris, amb S. E. el President de la República i amb el cap del Govern, per tal de lliurar l'històric document que obre a Catalunya el camí de les seves reivindicacions autonomistes.

Per tal d'assabentar-nos del que hi ha d'aquest propòsit, hem consultat amb algun polític que pot estar-ne assabentat. S'ens ha dit:

Es cert que la idea ha estat llançada en ferm. No seria possible, naturalment, una invitació a tots els parlamentaris. L'alcalde d'una població catalana ho va suggerir així. Però rebutjada aquesta idea, es manté el propòsit d'invitar una representació de tots els grups polítics de la Cambra espanyola. I el nombre dels representants de cada partit correspondria proporcionalment a la seva representació numèrica a la Cambra, tal com es fa pel nomenament de comissions parlamentàries. A part d'això, és clar que el President de la República seria especialment i singularment pregat de que ens honrés amb la seva visita. I el mateix el senyor Azàña, que tant ha fet per l'autonomia. I el president de la Comissió d'Estatuts, senyor Bello... Tot està encara, però, en projecte. Tanmateix la idea ha sorgit. No seria, amb tot, estrany que es transformés, pregant que visitessin Barcelona, el Govern, la Comissió d'Estatuts, els caps de minoria o un representant... És a dir, que cal és donar-hi fórmula per a la invitació automàtica de personalitats.

—I això, quan serà?
—No ho sé. Les circumstàncies ho han de dir. Això no dependria ja de nosaltres...

UN POSSIBLE DEBAT POLITIC ABANS DE LES VACANCES. — EL CANSANC I LA FATIGA DELS PARLAMENTARIS

Es plantejarà o no a les Cortes un debat polític, abans de les vacances, per a discutir la política del Govern amb motiu dels darrers esdeveniments?

Hi ha diputats que ho consideren necessari. El senyor Balbontin va demanar-ho a la sessió de mit del dimarts. El diputat radical-socialista, senyor Botella, ho creu també necessari. El que passa — ha declarat — és que no hi ha manera en aquest Parlament d'interpel·lar a ningú. Es el mateix Govern, que per pròpia sensibilitat política havia d'haver-se posat a disposició de la Cambra. Silenciar en el Parlament una cosa d'aquest volum resulta un fet insòlit... Però al qui ho intenti li diran tot seguit que perjudica i danya a la República. I així anem passant. I així no s'arranja res! Del succés cal fer-ne un repàs, cercar responsabilitats, i orientar de nou el camí de la república...

En canvi, altres diputats, d'un governamentalisme a prova, sostenen que cal ara deixar les mans lliures al Govern, sense quebrantar-lo en el més mínim amb una interpellació. És necessari donar-li encara un marge de confiança.

El cert és que el Parlament està cansat, fatigat. I que porta pressa per aprovar l'Estatut i la reforma agrària. I quan aquests projectes siguin aprovats, ja no hi haurà manera de retenir els parlamentaris.

La sessió d'ahir a l'Ajuntament

S'obrí a tres quarts de vuit del vespre sota la presidència del tinent d'alcalde senyor Pere Comes. Als escons de la majoria, en la part alta, hi seuen els regidors sancionats per la Comarca de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

La presència d'aquests regidors cohibeix l'ànim de tot el Consistori i pels escons hi plana una calma aparent, però que ningú no gosarà a desfer. Cap fracció política vol la responsabilitat de suscitar l'inevitable debat polític amb totes llurs conseqüències.

Amb trenta-cinc minuts fou aprovat l'ordre del dia sense que hi hagi la més petita discussió. Com a dictamen urgent, repartit a darrera hora, n'hi ha un de la Comissió d'Hisenda que proposa una sèrie important de nomenaments de personal entre els quals n'hi ha un d'oficial primer lletat a favor del fill del Governador civil i altres d'oficials primers i segons amb la consegüent correcció de l'escala del personal d'aquell departament.

La Lliga vol fer-hi oposició però no deixa intervenir el senyor Sagarra en el debat per no enredar la cosa.

El senyor Bausili, doncs, és l'encar-

regat de formalitzar una diem-ne oposició o lleu observació sobre el canvi d'orientació que, segons ell, dona la majoria a la política de finances municipals, abans tan austera i disposada a les grans economies i els majors sacrificis.

Sense cridar massa ni fer-s'hi fort, el regidor regionalista recrimina l'afany de nomenar personal, base de tantes injustícies i descontentaments i acaba propugnant l'acceptació del seu vot particular al dictamen que proposa l'ajornament de tot nomenament fins al nou pressupost.

El senyor Casanoves contestà al senyor Bausili manifestant, però, que no volia plantejar un debat de finances que fóra improcedent. El cap de la majoria digué que si s'aprovà un dictamen reorganitzant els serveis d'hisenda s'ha de tenir en compte que ja plantilla d'aquells negociats no tenia les activitats que té ara.

Els regionalistes sostenen el vot particular i es posa a votació, essent rebutjat per 28 vots contra 7 amb els quals quedà aprovat el dictamen. Els senyors Puig Mohné, Costa, Vinyals, Marles i Sánchez votaren amb la majoria.

Un altre dictamen de nomenament

CADA DIA...

Carnet d'estiu
XXIII

Al capvespre el cel s'ha cobert de núvols que galopaven amb furia. S'ha aixecat un vent fred que estremia els pins i doblegava els espigols. Han desaparegut, s'han fet jonedisses les mosques. El crepuscle ha estat més ràpid i més breu que els altres dies.

Tot plegat era com un avançament de la tardor. Després de la calor terrible d'aquests dies la rebíem amb plaer.

I el sol s'ha post sense veure-ho nosaltres: senyal de pluja, segons els rústics.

A la nit, a primera hora de la nit, s'encenia alguna estrella en un esvoranc de núvol.

Els rústics estaven reunits al cafè. Amb la vara de freixa als dits i el caliquenyo penjat al llavi morat. Escollant la ràdio. I la ràdio advertia, amb una veu que aquesta nit semblava més rogallosa: "Ha estat indultat el general Sanjurjo."

I els rústics sortien al carrer negre de nit i colpejaven, irats, les pedres del carrer amb les seves vares de freixa.

—Ja ho deia jo que no el matarien!
—Amb els monàrquics hi tenen massa consideracions.

—Ja que no els maten ells, quan hi hagi algun altre moviment, que hi serà, els haurem de matar nosaltres.

—Ara jo em recordava d'aquells minaires de Figols...

—No farem res, no farem res, ja ho veig.

I les veus s'han perdut en la nit, amargues de desengany i d'indignació.

Molts d'aquests rústics, la majoria d'aquests rústics, el passat dia 10, en saber la República en perill, estaven en peu de guerra. Molts d'aquests rústics saben que foren ells els que guanyaren per a la República aquest baluard d'alta muntanya. Amb perill de la seva vida i deixant darrera seu un rastre d'odis en l'ombra.

I saben que quan aquests odis desparten i la República està en perill ningú no ve a ajudar-los a defensar-la.

I es veuen sols, cada dia més sols. I lleixen als diaris que quan és detingut un monàrquic li tenen tota mena d'atencions, l'envien a prendre bany, el deixen sortir a prendre el sol, els jutges no li troben culpa i el deixen anar com més aviat millor.

I lleixen que el general Sanjurjo, traïdor a la República, militari perjur, ha estat indultat.

Avui, a aquests rústics, a aquests homes d'esperit senzill, a aquests bons republicans, la nit els ha semblat més negra.

Les pissarres i el senyor Moles

El senyor Moles no volgué l'altre dia, el de la sentència de Sanjurjo, que els diaris posessin pissarres als balcons.

No sabem a què obeï semblant determinació, que ens semblà bon xic arbitrària.

Un senyor de la Unió Patriòtica — això de senyor és un dir — que avui s'ha disfressat de republicà — deia tot satisfet:

—Això em recorda els temps de Milans del Bosch.

d'escrivents pel mateix departament, fou aprovat amb els mateixos vots en contra.

Fou aprovada també l'excepció de tota mena d'arbitris i drets municipals als industrials que catalanitzin llurs rètols, sempre que ho sollicitin, fent constar el canvi de rètol que es proposen fer.

La subhasta de les obres del projecte de nou monument a Pi i Margall i el concurs de la part escultòrica del mateix.

Seguidament es passà a proposicions, la quasi totalitat de les quals fan referència a les festes populars d'estiu i després d'un prec del senyor Samblancat referent a la seva suposada detenció, s'aixecà la sessió als seixanta minuts justos d'haver començat.

A BERGA

El campament femení de «Palestra»

La Secció Excursionista de l'Agrupament Femení de «Palestra» ha organitzat un campament femení prop l'ermita de Puig Agullar, a uns vint-i-cinc quilòmetres de Berga, vers la Serra del Cadí.

Aquest campament ha tingut lloc dels dies 14 al 21 d'agost, i ha estat organitzat a via d'assaig, amb un nombre reduït d'acampadores i sense fer-ne propaganda.

No sabem que fins ara s'hagi organitzat cap campament femení o sigui un campament amb noies soles, on elles mateixes s'haguessin de resoldre totes les dificultats des de muntar les tendes fins a organitzar-ne la vida. Essent així, ha cabut a les noies de «Palestra» d'ésser-ne les primeres.

Les decidides acampadores de l'Agrupament Femení han demostrat que

L'actitud del Sr. Alba

Encara que potser malbaratam paper, temps i tinta en ocupar-nos d'un senyor adscrit a la meritòria categoria de cadàver polític, no volem silenciar l'efecte que ens produeix la seva oposició al títol que fa referència a Finances entre l'Estatut de Catalunya.

Els esdeveniments d'aquests dies passats han tingut la virtut de fer emmudir aquell "Imparcial" sonor que venia a ésser el senyor Rojo Villanova. Hom diria que se li ha acabat la corda i que aquells que la hi donaven tenen prou feina a què no els doni a ells, no pas corda, sinó cadena. Don Miguel de Unamuno, satisfet a mitges, per haver-nos només que mig esguerrat el capítol d'ensenyament, s'esbrava fent acudits sobre el nostre "dialecte" i no es preocupava de la Hisenda. L'ofensiva contra el nostre porta-monedes sembla recolzar en la mòmia de Don Abilio Calderon — que surt, de tant en tant, del seu sarcòfag, tota embuada de tòpics i llocs comuns — i en la barba petita i punzadora de Don Santiago Alba, una barba que subratlla més que cap altra cosa, la seva personalitat. Sota la barba en punxa de Don Santiago, hom s'imagina, inconscientment l'arribada "golilla" d'un "alguacil" del mil sis-cents. Don Santiago Alba té l'aspecte de quadriller de la Santa Hermandad i, sovint, els arguments i les demostracions que addueix a la Cambra, són tan ramencis i tan anacrònics com aquells endolits satèl·lits de la justícia sota els Austries.

Si Don Santiago mereix una gorgera de randes, una espasa de casola i un fanalet als dits, no sabem perquè ens sembla que darrera d'ell s'hi arraulix algú que més que randes a la gorga hi mereixeria un corbati d'aquells que hom acciona girant una rosca. Aquest espectre també és quelcom medieval, té aires de corsari berberis o jactància de "condotieri". És aquell que, amb frase justa, el senyor Carner va acusar de què devoraria la República, si la República no el devorava, primer, a ell.

Aquest personatge tenebrós, que sembla fugit d'un novel·la d'Ortega i Frias, deu ésser el que, a distància — els pirates saben de bruïneria — suggereix Don Santiago i li fa dir les coses que diu. I pel damunt de tot li aconsella tot de diatribes contra l'actual digníssim ministre de Finances, el qual, ultra ésser català, ha tingut la gallardia de fer, en plena Cambra una direcció fidel, d'aquesta tèrbola aparició que sembla la inspuradora del senyor Alba.

El prou declara que no vol enyorar, que pretén col·laborar. Bé, bé, Paraules: La simple insinuació tenaçment repetida, de què hom pogués ajornar la concessió a Catalunya del seu aparell financer, significa una dosi de mala intenció que cap català no pot perdre de vista.

Afortunadament, el criteri del senyor March, ni el criteri del senyor Alba no prevaleràn. Un cop d'urpa de Manuel Azàña, deixarà sempre fora de combat, en nom d'una política nova totes aquestes romanalles de l'antigor, com són els pirates i els "corchetes".

FOCS DE BENGALA

BELLESA MASCULINA

Els turcs estan allò que se'n diu trastocats amb l'honor que els ha capigut de fornir al món una Miss Univers. No saben pas el que els passa. Tant és així, que encara no s'és apavagat el darrer eco de llur entusiasme, que ja barrinen quina en faran.

I com que els turcs són poc o molt orientals, la seva imaginació és inextinguible. I, suara, han tingut la genial pensada de convocar un nou concurs internacional de bellesa... entre homes.

¿No ha sortit de Turquia — pensen — la noia més bonica del món? ¿Per què no ha de sortir-ne, igualment, el minyó més formós de tota la terra?... I diu i fet, sense perdre gaire temps en preàmbuls — els turcs sempre han estat expeditius —, han nomenat l'organització del nou concurs i aquests tindran lloc, a Adana, el dia 31 de desembre de l'any en curs.

El premi és temptador, ja que es tracta de 3.600 lliures turqueses amb la qual suma n'hi ha ben bé prou per a fer cantar més d'un cec. L'edat requerida és la de vint-i-un a trenta-un

Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi

L'Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi anuncia una Exposició de pintures i dibuixos de paisatges de Catalunya, originals d'artistes catalans no pertanyents a la corporació.

Tindrà per objecte aquesta Exposició atorgar els premis consistents en una medalla i dues de plata instituint per la família del senyor Josep Masriera, a la memòria d'aquest eminent artista.

La Secció de Pintura de l'Acadèmia serà la que proposi les obres que hagin d'ésser premiades, i, un cop aprovada la proposta per la corporació, es farà públic el fall.

En cas que es consideri que cap de les obres presentades mereix premi, es resta en llibertat de no concedir cap de dites recompenses, així com podrà atorgar-se sols una d'elles, sigui la d'or o la de plata, a jutj dels censors, amb l'aprovació de l'Acadèmia.

La Medalla d'Or sols podrà donar-se una vegada a un mateix artista, a l'igual que la de Plata; però qui sols hagués guanyat aquesta podrà aspirar a aquella un altre any.

Es reserva el dret l'Acadèmia de quedar-se amb les obres premiades i de fotografiar quantes siguin exposades i de rebutjar aquelles que no siguin mereixedores de figurar en una exhibició pública.

Els premis es lliuraran en la sessió pública que reglamentàriament celebra l'Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Les obres hauran d'ésser trameses a la Secretaria de la Corporació, a les hores d'oficina, des del 15 de novembre al primer de desembre inclusiu, i s'ha de fer constar quin és el lloc de Catalunya que es reproduïx a la pintura o dibuix.

les nostres noies poden perfectament organitzar i dirigir un campament amb llur propi esforç.

El que aquest any ha estat un assaig és el preludi del que hom es proposa en anys venidors.

anys i tenim entès que no hi ha limitació en el que afecta el pes, l'alçada o el perímetre toràctic de l'aspirant a home bufó. Altament, per tal d'evitar aquells malentesos que sempre provoca un home que vulgut ésser maco, la Comissió organitzadora ha promès costejar-li totes les despeses matrimonials, en cas que el vencedor prengui mulier dintre Adana. Ens haviem oblidat de dir que hom no admetrà a concurs cap vidu ni divorciat. El premi és reservat, amb caràcter exclusiu, als fadrinets de l'edat abans indicada. Això no vol dir que hom no faci una miqueta de trampa, allò que se n'acostuma dir la vista grossa... Però, tanmateix, la seriositat dels turcs no s'ave amb els trucs. I valguis aquest joc de paraules, que està molt lluny d'ésser veritat.

Els candidats al premi hauran de presentar-se amb tenue d'esport. Això ens tranquil·litza respecte la moral turca. De presentar-se tots aquests joves amb maillots o amb slip, difícilment coneixerem, a cop de vista, si ens trobàvem davant d'un concurs masculí o femení. Qualsevol distingir una noia moderna d'un tendre Adonis que es tingui per guapo! Per altra banda en presentar-se vestits els candidats és una garantia per als electors. Ja que el candidat que es presenta despullat acostuma vestir-se, per mica que pugui, immediatament després de la seva elecció. I no assenyalem ningú, ja que no volem mala de cap ni romanosos a aquesta hora.

El Rei de Bellesa que surti d'Adana, com serà? Això de la bellesa masculina, i més tractant-se de turcs, costa molt de precisar. A l'època romana dels Trimalcions i els Lúciuls, els esclaus frigs, que hom extreia de territoris avui turcs fins a les ungles, eren considerats com la lascívia personificada. Tenien l'aspecte afeminat, hom solia perfumar-los i maquillar-los, i els senadors o pretors que n'erren posseïdors els empraven sovint en quefers inconfessables, però que a la Roma dels Cèsars ningú no s'amagava d'anomenar pel seu nom. ¿Serà un tipus frigi el que se'n durà la palma, és a dir, les 3.600 lliures? No faria pas massa bonic.

Una lectora de novel·les romàntiques optaria si fos Jurat, per un tipus esvelt, àgil, senyoriol, amb una sedosa barba agarena i un cutis de palidessa mate, com el soldà Saladi. No és de creure que els iniciadors d'una modernitat com la d'aquest singular concurs, es manifestin amics de romanticismes ni gustos arcaics.

La cosa més probable és que s'enamorin d'algun donzell interessant, entre jugador de tennis i dansari rus. Algun noi de creença molt lliure i que s'assembli un xic als herois de la pantalla. Del mal el menys si preferissin el patró Chevalier. Aquest fa, si volem, cara de trinxeir, però dona la sensació d'un home, tant o més que Mossèn Pollastre i que algú que no anomeno perquè podria costar-me un disgust.

Es de creure que, tractant-se d'elegir un home, el Jurat estarà compost de dones. Això és lògic i natural. La nova vida social turca ho consent. Això és lògic i natural. Però si les electores són per merèixer, potser es deixin ensibornar per una oferta de matrimoni. I podria haver-hi algun candidat desaprovisat que fes, a totes, la mateixa prometença per tal que l'elegeixin per unanimitat. I un cop elegit anés a barrotar-se les 3.600 lliures amb altres turqueses més espirituals que espirituals. El 31 de desembre, Sant Silvestre, surten les bruïnes a les dotze de la nit.

J. M. FRANCES

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Millora de transcendental importància per a la ciutat

Al saló d'actes del Consistori municipal ha tingut lloc una important reunió, convocada per l'Alcalde de la nostra ciutat, de representants de totes les Entitats locals sense distinció de tendència política i dels redactors-corresponsals de la premsa de la població i de les capitals.

El batlle senyor Gaspà i el secretari de l'Ajuntament senyor Pasqual, exposaren detalladament l'objecte de la reunió, la qual fou convocada per donar compte del propòsit de l'Ajuntament santfeliuenc d'adquirir la finca "Can Nadal", per a la qual necessitava la Corporació Municipal l'assentiment de tothom, tota vegada que es tracta d'un assumpte de transcendental importància que precisa que no sigui solament obra del Consistori, sinó del poble en pes.

La idea de l'adquisició de la finca "Can Nadal" fou en principi acceptada amb singular simpatia, i a proposta d'Enric Ossó, qui parlà en representació de l'Agrupació de redactors-corresponsals de la premsa, s'atorgà un ampli vol de confiança a l'Ajuntament per tal de portar a felicitat el projecte de referència.

Són de gran interès per a tothom i convé que siguin divulgats extensament tots els detalls o almenys els més significats de l'esmentat projecte, i per això hem de dir el que segueix:

Que l'adquisició de la finca ha estat convinguda al preu de 600.000 pessetes i que les obres de l'urbanització a realitzar per fer efectiu el "Pla de reforma del Sector occidental de la ciutat de Sant Feliu de Llobregat", compreses totes les expropiacions i altres despeses, costarien 350.000 pessetes.

Les anteriors obligacions seran ateses mitjançant operacions de crèdit, l'èxit de les quals ja té assegurat l'Ajuntament. I aquestes operacions seran amortitzades principalment amb el producte de les vendes dels solars edificables que resultaran en els terrenys de la finca, com a parcelles sobrants de via pública, un cop efectuada la urbanització de la mateixa via pública.

Les revendes de solars hauran de produir, segons minuciosos càlculs facultatius, un import aproximat de pessetes 800.000. El restant crèdit emès, si en resultés encara de pendent d'amortització un cop fetes totes les operacions, seria en forma ordinària a llarg termini, tot creient que, en cas d'haver-hi, aquest mal no restaria superior a unes 200.000 pessetes.

Si s'efectuava tot el projecte, donaria al Municipi, ultra els beneficis incalculables d'ordre divers en obtenir-se tan bella transformació de la ciutat, el guany —moral per a la població i material per al patrimoni Municipal— que representa la possessió del següent:

Un parc públic —d'una bellesa natural insuperable— amb l'edifici "Torre Nadal", valuat en 200.000 pessetes; una extensió de terreny per a Grup Escolar, valuat en 150.000 pessetes, i un caudal d'aigua, no inferior a pessetes 50.000.

La Comissió gestora d'aquest transcendental assumpte està integrada pel senyor alcalde, Josep Gaspà, el tinent d'alcalde senyor Codinaes, el regidor Ximenes i Colet.

Actualment es procedeix als requisits de la legalització de les actuacions, secundats pel secretari de l'Ajuntament, senyor Pasqual, i per l'arquitecte senyor Maynés. Cal remarcar la constància i fermesa que ha estat norma de treball de tots i especialment de l'alcalde-president de la Comissió, senyor Josep Gaspà.

El perill de les gitanes

Marguerida Pérez era molt desgraciada i sempre anava pensant de quina manera podria obtenir la felicitat.

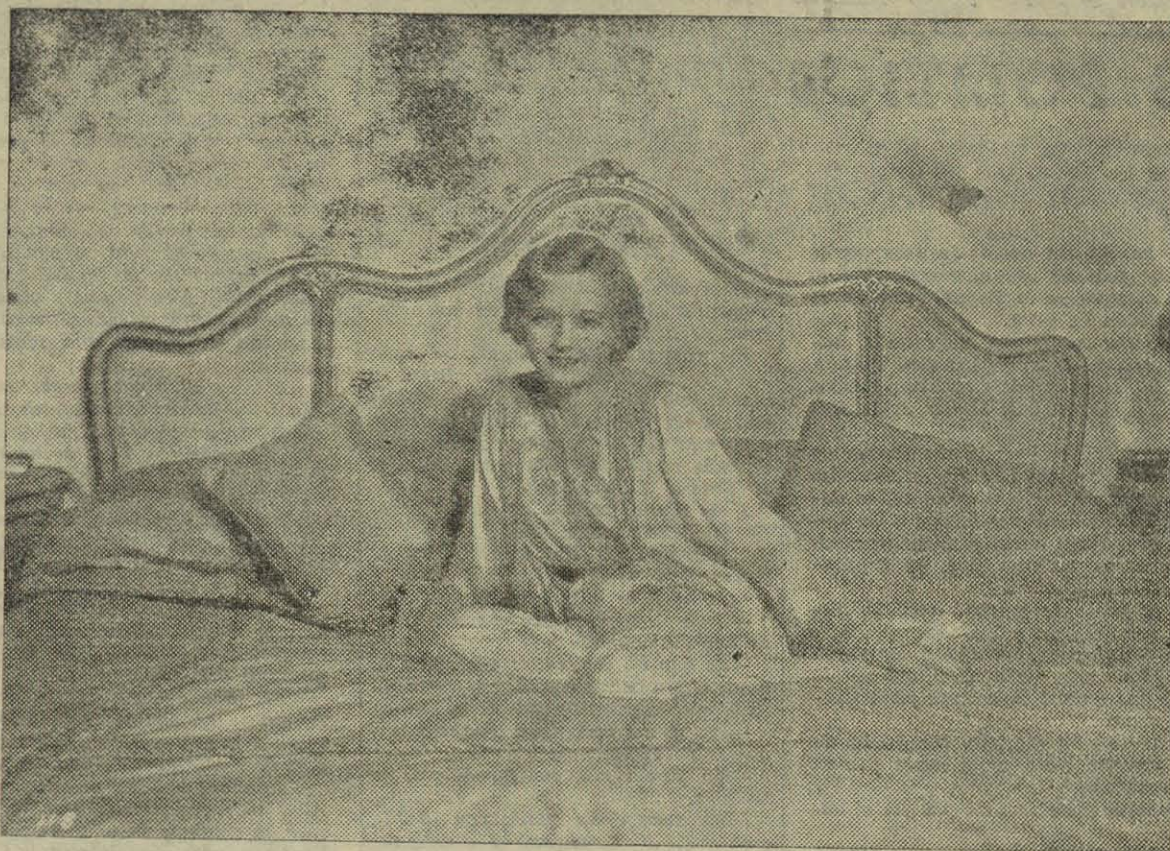
Aquesta cregué reconèixer-la per pocs dies, personalitzada en una gitana que trobà al mercat de la Concepció. Com és natural, en qui feia tant de temps que li anava al darrere, Marguerida demanà a la gitana que li digués la "bonaventura" i que li donés el talismà que li havia de fer aconseguir la felicitat.

En efecte, la gitana li prometé un canvi radical en la seva vida i li ensenyà una oració, mitjançant la qual ella arribaria a ésser feliç.

Can pot comprendre's aquella bona nova i l'oració bé valien quelcom i per aquest motiu i a més per mostrar el seu agraïment a la gitana, l'ex-desgraciada i futura dona feliç li lliurà 900 pessetes que portava.

Malgrat les promeses de la clarivident gitana, les seves profecies no s'an complert i com sigui que la Marguerida continua tant o més desgraciada que abans, ha arribat a sospitar que la gitana podia haver-la enganyat i per tant reclamà la devolució de les 900 pessetes.

EL CINEMA

MARION NIXON
gentil actriu que en la propera temporada figurarà en importantíssims super-films

"ASTRONOMIA" ARTISTICA

Charlot ha descobert una estel japonesa

Toquio. — Les agències americanes ens fan saber que la petita serventa japonesa de vint anys, Ineko Suzuki, va fer la coneixença del gran Charlot, mentre servia en un cafè de Toquio. L'eminent artista, va quedar impressionat per la gràcia i sensibilitat de la petita japonesa i va demanar-li d'anar a Hollywood, on ell l'ajudaria.

Primerament, els seus pares varen oposar-s'hi; finalment, vençudes totes les dificultats, Ineko Suzuki s'embarcarà cap a Hollywood, per tal de visitar el seu amic Charlot i procurar esdevenir una estrella de primera magnitud.

NOTES

ETERNITZANT-SE AL CARTELL

Això podríem dir de la grandiosa obra de tesi, "Muchachas de uniforme", que es troba actualment ja a la seva dinou setmana de projecció al cinema Marigny de París, augurant-li, per l'èxit que segueix obtenint força més temps de permanència en el cartell.

Fins a la data, a París, mai s'havia donat un esdeveniment semblant tractant-se sobretot d'una pel·lícula parlada en un idioma que no fos el francès. Per tal motiu, la premsa francesa es desfa en elogis, no sols pel valor intrínsec de l'obra, que és, qualificada d'excel·lent i la millor produ-

da fins ara pel cinema, sinó per l'extraordinari de la seva durada.

"Muchachas de uniforme", ha estat adquirida per Exclusives Huet i serà presentada la propera temporada a Barcelona, amb tots els honors d'un esdeveniment insospitat.

UN GRAN FILM DOCUMENTAL

Mal el cinema ha retrobat la seva veritable essència com dins del domini del documental. Però del veritable documental, sense mixtificaciones ni novelleries, ço és sense trucs ni enginyositats tècniques, sinó únicament quan es desenvolupa plenament i absolutament dins de la realitat.

Per altra part la pròpia naturalesa sense necessitat de recórrer a trucs de cap mena pot oferir per si mateixa abundant matèria d'interès i àdhuc

d'emoció. La pel·lícula "A través del Amazonas", que relata gràficament la perillosa expedició del cèlebre explorador August Bruckner, que trobà en ella la mort, és un exemple innegable d'això. La pel·lícula ens porta a conèixer amb tot detall la fauna i la flora de la temible jungla, inèdita encara per la càmera, i l'emocionant expedició és un veritable curs d'història natural.

Trobem en ella des de les temibles feres, sempre a l'aguait, esperant la presa fins als animals més petits, quasi microscòpics, dels quals quasi ni n'havíem sentit a parlar.

De tal manera ens porta a conèixer aquesta obra detalls curiosos de la vida de la jungla, de la lluita per l'existència entre els animals, que ens manté en admiració continua ininterrompuda des dels primers metres fins al final.

Per la importància d'aquesta pel·lícula sense precedents en els ànals de la cinematografia i per fer-la arribar de manera més profunda per llur comprensió a tots els públics, Exclusives Huet tingué l'encert d'encarregar al speaker de la ràdio, senyor Torreski, l'explicació de la mateixa en espanyol, la veu del qual a través del micròfon adquireix una claretat i una puresa d'expressió incomparable.

Aquesta obra serà presentada aviat a Barcelona.

lleugera i perillosa ploma, ha sabut dissecar amb mà destra les entranyes mateixes de la llengua a la recerca del mot precís; de la paraula antiga, però necessària i de la grafia correcta. La disciplina a presa en el combat quirúrgic, dintre la forçada limitació del camp operatori, li ha permès organitzar, amb èxit rotund, l'exèrcit de bibliòfils que, sota la seva direcció amant, han sabut trobar, mot darrera mot, totes les expressions científiques de les malalties, totes les formes dialectals emprades en les diverses contrades catalanes per a qualificar un fet morbós, tots els vocables del català antic emprats pels autors clàssics de la Medicina Catalana, la llista dels quals no havia pogut establir-se fins ara.

Voluntàriament apartat de tota disciplina política determinada, el doctor Manuel Corachan ha sentit, però, amb fonda i nobilíssima emoció patriòtica, la transcendència política del moment històric que vivim i, per tal de contribuir al millor èxit del mateix, lluny de malgastar les seves energies en la buidor estèril d'una agitació infantívola, ha sabut endinsar-se encara més en la vida fecundament creadora, feta de treball metòdic, pacient i sostingut, que el defineix i caracteritza.

Heu-vos ací la seva obra més bella, ment patriòtica: el Diccionari de Medicina.

En aquesta hora grandiosa, necessitada més que cap altra d'esforç reflexiu i de treball perseverant, la brindem com un exemple magnífic, a les nostres joventuts.

El doctor Corachan

JOSEP A. TRABAL.

LES DESVENTURES DE CARLES D'HABSBURG

Li surt un fiador que li paga la penyora

Carles d'Habsburg continuava ahir a la nit a la presó. En l'escrit de recurs presentat al ministre de la Governació, diu que no pot pagar les deu mil pessetes perquè no les té.

L'automòbil nou sobre el qual lluita les insígnies reials dels Borbons, resulta que l'havia comprat a fiar i que només havia satisfet el primer termini.

Ahir a la tarda, arribà un senyor estranger, que demostrà tenir molt d'interès o poder parlar de seguida amb l'ex-arxiduc austriac. El governador li féu dir, que el detingut només podia celebrar conferències en hores extraordinàries, amb el seu advocat i l'agent consular d'Austria.

Aleshores, sembla que digué, que ell arribà disposat a pagar la penyora impositada a Carles d'Habsburg.

—Hi ha ordre d'expulsió quan hagi pagat la multa? — se li preguntà al senyor Moles.

—Crec que no caldrà expulsar-lo; ell mateix ja deura donar-se ànsia d'anar-se'n — digué el governador.

AJUNTAMENT

ES CONSTRUÏRA UN HOSPITAL CAPAÇ PER A 1.500 LLITS

La Comissió de Governació, en la darrera sessió celebrada, sota la presidència del senyor Casimir Giralt, acordà, a proposta del regidor senyor Pere Huguet Puigderajols, convertir en dictamen, per elevar-lo a l'aprovació del Consistori, una Moció encaminada a la construcció d'un Hospital General capaç per a 1.500 llits, que és deficit aproximadament d'hospitalització que té actualment la ciutat de Barcelona, la qual, comptant amb un milió d'habitants, només disposa aproximadament d'uns dos mil cinc cents llits.

COMESTIBLES DECOMISATS PER LA BRIGADA DE PERSECUCIO DE LA VENDA AMBULANT

Es fa avinent que des del dia 16 al 21 del propassat mes d'agost, ambdós inclusivament, la brigada de repressió de la venda ambulante, afecta a la Secció de Proveïments, ha decomisat en diversos llocs de la ciutat, a venedors ambulants que no tenien el corresponent permís, 12.300 quilos de fruites i verdures que foren repartides, segons detall que a continuació s'expressa, entre els Asils i Hospitals següents:

Asil del Parc, 3.800 quilos; Hospital Clínic, 700; Asil de Sant Joan de Déu, 3.500, i Asil del Port, 300.

EL SENYOR SANTAMARIA DEMANA MILLORES PEL SEU DISTRICTE

El regidor senyor Santamaria ha formulat a les Comissions respectives unes Mocions interessants que sigul completada la il·luminació, avui bastant deficient, dels carrers de la Cooperació, Nou Pins, Conveni, Cofiança, Baixeras i Flor de Neu, tots ells de la barriada de la Prosperitat, així com els dels carrers de Venècia i Palafox, de la barriada d'Horta.

Ha sol·licitat, també, la instal·lació d'una font pública al carrer de la Cooperació i una altra al carrer del Conveni.

Llegiu cada dia L'OPINIÓ

UNIO DE SINDICATS AGRICOLES DE CATALUNYA

Contra la política de contingents

El proper diumenge, dia 4, tindrà lloc la celebració d'una magna assemblea organitzada pel Comitè de la Secció de Fruites i Verdures, i patrocinada pel Consell Directiu de la U. S. A.

Aquest acte, que començarà a dos quarts d'onze del matí, al local del Sindicat Agrícola de Molins de Rei, tindrà per finalitat donar compte de les gestions realitzades pel Comitè i pel Consell Directiu per tal d'evitar o restar en allò possible els greus perjudicis que podrien derivar-se de la difícil situació creada a l'exportació dels nostres productes, motivada per la política de contingents emprada pels governs estrangers.

Ultra els diversos elements de la U.S.A. que prendran part en l'esmentada assemblea, farà ús de la paraula el senyor Josep M. Valls, ex-director dels serveis tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya, enginyer en cap del Servei Agronòmic de Girona i inspector de la Duana de Port-Bou, el qual desenvoluparà una documentada conferència sobre el tema: "Orientacions per encarrilar alguns dels problemes que planteja el règim de contingents impositat per França".

Oportunament donarem més detalls d'aquesta transcendental reunió.

Interessants manifestacions del conseller de Governació Josep Terradelles dóna compte de com serà la nova estructuració burocràtica del Govern de la Generalitat

Ja donarem compte als nostres lectors en una edició anterior de què el conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya, senyor Josep Terradelles havia promès als periodistes donar-los una relació detallada de l'obra que pensa emprendre — començada ja — el Govern de la Generalitat una vegada estigui aprovat l'Estatut de Catalunya per les Corts Constituents de la República.

Aquest matí els ha rebut en el seu despatx oficial i a preguntes dels intèrpretes ha fet les declaracions que segueixen.

—Crec—ha dit en iniciar la conversa—que per la importància que té la futura estructuració de Catalunya i pel ressò que ja se n'ha fet la premsa, és necessari donar la màxima publicitat a les coses d'ordre administratiu per tal d'evitar aquell perill que ja al·lèrgic, per mitjà d'articles en alguns diaris, ha volgut posar de manifest.

Es evident, i tothom pot tenir l'absoluta seguretat, que el Govern de la Generalitat de Catalunya es preocupa des de fa temps a evitar que un excés de burocràcia no ofegui tot aquell esperit constructiu que nosaltres tenim i hem de tenir en tot moment.

—S'ha organitzat ja la burocràcia en el sentit que dieu?—ha preguntat un periodista.

—Sí—ha contestat el senyor Terradelles—; i ja fa temps que es va ocupant d'aquest afer: unes vegades veient-se obligat, per la incapacitat d'algun dels seus funcionaris, a prescindir dels seus serveis; altres vegades, donant facilitats extraordinàries per a la jubilació d'antics funcionaris que han prestat grans serveis a la Corporació i fent que els seus càrrecs els ocupessin homes intel·ligentíssims, alguns dels quals havien cooperat amb la Mancomunitat de Catalunya, que pels seus mèrits n'eren absolutament mereixedors.

També s'ha preocupat el Govern de la Generalitat—ha afegit el senyor Terradelles— d'acabar amb la desigualtat dels sous que hi havia entre funcionaris d'una mateixa categoria i avui es pot dir, per tant, que en les oficines centrals ha quedat completament normalitzada la situació de tots els funcionaris, alguns dels quals es trobaven en condicions d'inferioritat davant dels seus companys del mateix grup i categoria.

Això ha fet que arribés un moment que fos imprescindible procedir a una adaptació de tot el personal de les oficines centrals de la Generalitat. A aquest fi el Govern de la Generalitat ha cregut arribat el moment ja d'adoptar noves providències que evitin en allò que sigui possible tot sotrac o vacil·lació en la feina d'implantar la nova Norma Jurídica de la vida de Catalunya.

Ocorre en primer lloc la conveniència d'establir des d'ara els fonaments de la futura estructuració burocràtica de Catalunya, marcant amb la màxima netedat els grups de categories en què s'aplegaran els funcionaris i les garanties de competència que caldrà exigir a cada grup. Altament cauríem en el perill de nodrir els quadros de personal de la Generalitat, com digué molt bé el senyor President, amb funcionaris que reclutats amb precipitació tal vegada no respondrien a la complexa missió que han de portar a cap.

—Sembla que l'afer dels funcionaris és una cosa molt complicada—ha exclamat un periodista.

—Miren—ha contestat el senyor Terradelles—. Tots els homes que es troben davant de funcions de Govern, en tot moment han topat amb el problema complex dels funcionaris. En aquest moment en què Catalunya veu apropiat-se la implantació del seu Estatut, el Govern ha cregut imprescindible i inajornable, formar-se un criteri i portar-lo a la seva realització malgrat tots els entorbeixos amb que pugui topat. Cal posar una barrera a tots aquells impetuoses creguts que solament per una influència política poden arribar a llocs que ni per la seva capacitat ni per la seva eficiència de treball en són mereixedors. Cal, doncs, evitar aquest perill que sempre ha tingut un excés de burocràcia.

Seguidament ha fet referència al decret de funcionaris del senyor Aznar i de les invectives i crítiques que fou objecte.

—Es necessari—ha dit a continuació—que tothom compregui que l'Estatut de Catalunya implicarà per a tots nosaltres una responsabilitat tan greu que de cap de les maneres el Govern de la Generalitat de Catalunya no pot permetre que en cap moment pugui ésser influït en el sentit de què aquesta nova burocràcia catalana pugui ésser integrada per persones que si en altres activitats de la vida poden ésser útils, tal vegada en la d'estructurar la nova Catalunya la seva actuació podria ésser perjudicial. Cal especialment pensar que si les amistats personals i les polítiques no po-

den en cap moment fer que les Corporacions es nodreixin amb persones que no tinguin una preparació prèvia per a realitzar els treballs que els siguin encomanats. I és per això que la Generalitat de Catalunya ha cregut estructurar la seva organització burocràtica i tanmateix és necessària l'aparició de dues categories que no existien en l'organització de l'antiga Diputació, organització que en essència s'ha mantingut fins ara en aquestes oficines centrals de la Generalitat: em refereixo a la categoria de Caps de Departament i a la de Caps de Negociat primers. Pel que fa a la primera no fa sinó establir-la com a grau suprem de la jerarquia dins de cada Departament i amb les funcions que li escauen de relleuament de les seves seccions i dependències i de supervisió del personal a les seves ordres. Com és natural, el dia de demà, quan sigui definitiva l'estructura de la Generalitat, serà arribada l'ocasió de fixar el procediment de selecció i el sou d'aquests funcionaris.

TARRADELLES

El reglament de la dita Diputació no exigia d'una manera taxativa que els Caps de Negociat tinguessin el títol de lletrats o un altre d'equivalent, però bé que en la pràctica fossin majoria els que el posseïssin. D'altra banda, imperatius de justícia i exigències del servei han induït el Consell a atorgar a uns quants funcionaris arribats al grau d'oficial primer, l'ascens a la categoria superior. Això fa que, de fet, convisquin en la mateixa categoria funcionaris que poden ostentar un títol tècnic superior i funcionaris que manquen d'aquesta condició. Crec fermament que, en interès de l'Administració i com a deferència inescusable envers els que han seguit una carrera jurídica o tècnica, cal establir la divisió entre els dos grups.

Finalment, he cregut imprescindible d'assenyalar des d'ara la possessió d'un títol o certificat d'estudis com a condició precisa per a l'ingrés als grups primer i segon del quadre de funcionaris que després us comunicaré. En l'establir aquesta exigència no hem volgut pas inclinar-nos davant el fetixisme dels títols; sabem perfectament que en l'estat actual de l'ensenyament no són una garantia absoluta de competència. Però basta que en sigui un índex perquè una Administració zelosa no resigni a prescindir dels únics alts alts índexs que ofereix al concurs o l'oposició.

D'altra banda, des del moment que la Generalitat manté la seva escola de funcionaris d'Administració local, és indispensable que demostris en fets que els ensenyaments que s'hi donen, serveixen per alguna cosa.

Es, per això que, tal com us fa dir el senyor President, en les primeres vacances d'oficial que s'han produït, s'ha cuitat a exigir el títol de Llicenciat de la dita Escola als concursants que podran ésser-ho tant si són avui funcionaris com si no ho són. Deixeu-me fer constar de passada, que els estudis d'aquesta Escola només comprenen dos cursos i que es donen a hores que permeten d'assistir-hi a les persones que treballen.

Respecte a la necessitat que les categories administratives superiors siguin ocupades per Llicenciats o Doctors en Dret o per altres tècnics sortits de les Facultats majors o de les Escoles Superiors, o bé per persones pertanyents al Cos d'Interventors de Cables públics, és innecessari d'argumentar, puix que és una necessitat reconeguda en tots els països.

Són aquestes consideracions les que ens han dut a dividir el personal de les oficines de la Generalitat en tres grups: Primer, Superior Tècnic; Segon, Administratiu Tècnic; Tercer, Administratiu Auxiliar.

Constituiran el primer grup, els caps de Departament; Segon, els caps de Secció; Tercer, els caps de Negociat primers que com us he dit hauran de posseir títol de Facultat Major o d'Es-

cola Superior estrictament adequat a la funció que exercixen o bé pertànyer al cos d'Interventors, si el càrrec que van a ocupar és congruent amb l'actitud que suposa aquest fet.

Constituiran el segon grup: Primer, els caps de Negociat segons; Segon, els oficials primers i segons.

Constituiran el tercer grup: els auxiliars primers i segons.

L'ingrés a cada un d'aquests grups haurà de fer-se per oposició o concurs i per la categoria inferior, sense que els funcionaris respectius puguin passar d'un grup a l'altre sinó és subjectant-se a les condicions generals d'ingrés.

L'ascens dintre dels corresponents grups es farà amb subjecció a dos torns, l'un de mèrits i l'altre de rigorosa antiguitat.

De més a més, com a regla general i seguint la tendència imperant en els països que vigilen més atentament la selecció dels funcionaris, la Generalitat exigirà, com a garantia de llur eficiència, que hagin estat controlats llurs aptituds per l'Institut de Psicotènia que és una de les seves institucions d'orientació professional.

Noteu que la situació de la Generalitat en aquest període de trànsit és molt delicada; es troba com comprendre entre dues forces: la d'inèrcia que la invita a deixar sense resoldre els problemes de personal i de la seva estructuració i la de renovació que la invita a capgirar tot d'una les plantilles actuals adaptades a la concepció provincial per crear un altra figura burocràtica més ambiciosa i complexa.

A judici del Consell, fóra tan temerari deixar-se arrossegar per l'una com per l'altra d'aquestes dues forces, ni és al seu entendre bon criteri el d'esperar sense fer res l'allau de responsabilitat que implica la implantació de l'Estatut, ni per altra banda, no és possible sense que la Generalitat conegui exactament els límits de la seva competència i es doni la seva norma interna, arribar a la fixació de cap estructura l'acompliment definitiu del personal.

Obeint, doncs, a aquest criteri eclèctic que no preté la previsió completa del perverir, però que tampoc no vol exposar-se a una sorpresa en l'esfera de les coses lògicament previsibles, el Consell ha format un pla d'agrupació de totes les dependències i serveis en que es dividia la Secretaria de l'antiga Diputació i que han persistit en la pròrroga dels pressupostos. D'aquesta manera es pretén evitar que en aquest període de provisorietat s'afixin les lligams administratives i els funcionaris perdin la noció de la jerarquia.

D'altra banda, davant la impossibilitat de conèixer des d'ara el nombre i estructura dels Departaments en que es dividirà el Govern de la Generalitat no hi ha hagut altre remei sinó que proposar una pauta en la qual resta senyalada la jurisdicció de cada Conseller sobre cada un dels serveis i dependències que avui integren l'oficina central de la Generalitat.

Se'n dubte, aquesta justa oposició d'una estructura administrativa heretada de l'administració i d'una estructura política creada amb caràcter provisoriu per la Generalitat, és lluny de l'ideal. Però cal acceptar-la com un mal menor. Qualsevol temptativa que realitzéssim en aquests moments per adaptar exactament una estructura a l'altra ens duria com a primer resultat a una perillosa inflació de personal sobre unes bases, que, repeteixo, són provisionals.

Com a fruit d'aquestes consideracions la sola cosa factible i a la vegada inajornable és de precisar ben bé la subordinació administrativa del funcionari i la seva dependència respecte de cada conseller, tot resignant-se a què ara com ara algunes oficines atenguin simultàniament la feina de Departaments que el dia de demà hauran de tenir oficines pròpies independents. Però plantejar amb claredat els termes d'un problema és acostar-se a la seva solució.

El Govern de la Generalitat—ha afegit el senyor Terradelles—es ve preocupant també de donar aquella unitat que si bé de dret ja existeix, en la realitat potser no es dona prou la sensació d'ésser un fet. Hem referit a les relacions de les Comissaries amb la Generalitat.

La incorporació al Govern de la Generalitat amb els Consellers adjunts, dels senyors Comissaris i la relació personal que en tot moment ha tingut i té el senyor President de la Generalitat amb els mateixos, les visites que diferents Consellers hem fet a aquestes Comissaries, ha de donar ja a tothom la sensació de què Catalunya té un Govern que solament espera la implantació de l'Estatut per tal de què aquella unitat tant esperada sigui una realitat.

La Generalitat de Catalunya—ha

El Comitè d'Assistència Social vol acabar amb el problema de la mendicitat

També serà prohibida la venda ambulants de dècims de la loteria

En la darrera reunió celebrada pel Consell Executiu del Comitè d'Assistència Social, presidida pel seu president, senyor Casimir Giralt, fou tractat el problema de la mendicitat pels carrers, sobretot en el seu aspecte lamentabilíssim d'exploatació de la infància, acordant-se acabar amb el trist espectacle que ofereixen a totes les hores del dia i de la nit, pels carrers centrals de la ciutat, els mendicants que imploren la caritat pública. Entén el Consell Executiu del Comitè d'Assistència Social que aquest problema ha de resoldre's d'una manera definitiva, car és evident que en una capital de la importància i categoria de Barcelona la mendicitat no pot ésser tolerada sense perjudici del seu bon nom ni permetre-ho sense minvar el seu prestigi.

Acordà el Consell designar el seu president senyor Giralt, el vocal senyor Oliva i el cap del Servei d'Assistència Social, senyor Boronat, per tal que realitzin prop del governador civil i el cap superior de Policia les gestions necessàries per tal d'aconseguir de l'autoritat governativa prestí el seu ajut al Comitè d'Assistència Social en la tasca de prohibir la mendicitat pels carrers.

Assabentat el Consell que arriben a Barcelona gairebé cada dia dos autòboms procedents de Puentegetil, que porten obrers del camp a la nostra ciutat a la recerca de treball, ha determinat prendre mesures enèrgiques per tal d'impedir l'exode trágic d'aquests treballadors, que després es troben ací sense treball i sense mitjans de subsistència, en una situació veritablement desastrosa, que les autoritats municipals a desgrat de llurs bons desitjos no poden resoldre. D'altra part, la Comissió de Governació reunida sota la presidència del senyor Giralt adoptà en la seva darrera sessió, entre altres importants acords, el de portar a la pràctica la decisió d'acabar amb l'espectacle vergonyós que ofereix la legió de venedors ambulants de dècims de la rifa que envaeixen els carrers de la ciutat, produint en moltes ocasions, sobretot en vigílies de sorteig, un escàndol impropri de la nostra població amb llurs crits, i posant en la vida de la ciutat una nota lamentable, com ho és la presència en els llocs centrals d'una infinitat de pobres dones venedores, amb llurs fills a coll les unes; en un estat més propi d'una cura i una existència domèstica que d'una exhibició pública per excitar la compassió de la gent, altres; i vigilades la majoria d'elles per individus que els segueixen els passos en forma que permet endevinar l'exploatació més inicua i repugnant.

Com que, ultra això, la venda ambulants en la forma que per un excés de tolerància es presta avui, estableix una competència il·legítima contra els orbes i esguerrats autoritzats per a dedicar-se a la venda de dècims de la Loteria, la Comissió de Governació ha disposat que es prohibeixi l'exercici de la venda ambulants de Loteria. A tal efecte es fa avinent als interessats, amb la deguda anticipació, per tal que no puguin al·legar ignorància, que amb el sorteig corresponent al dia 11 de setembre proper finirà la tolerància que han fruit fins ara els venedors ambulants. Després d'aquella data, als infractors els seran decomissats els dècims que es trobin en llur poder i els seran aplicades les degudes sancions per desobediència a les autoritats municipal i governativa. Aquests acords del Consell Executiu del Comitè d'Assistència Social i de la Comissió Municipal de Governació, en una obra de conjunt iniciada pel president d'ambdós organismes, senyor Giralt, tendeixen a procurar que els carrers es vegin nets de mendicants i de venedors ambulants, no tan sols per les raons de caràcter sentimental exposades, sinó pel desig d'evitar un espectacle depriment que produeix en la infinitat d'estrangers que constantment visiten Barcelona una impressió desagradable, que està molt poc d'acord amb la grandiositat i la magnificència de la nostra ciutat.

El President Macià contesta una apel·lació que se li ha adreçat

He llegit a la premsa la lletra oberta, que m'adreça el senyor Josep Marles Sans, relacionada amb les sancions que el Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya ha imposat a certs regidors de la seva majoria municipal. Vull fer constar públicament quina ha estat la meua intervenció en aquest afer, per tal d'evitar que, en endavant, em siguin adreçades apel·lacions semblants que, pel caràcter de la qüestió que afecta, no puc atendre.

Fins a mi arribaren fa temps, notícies de certes immoralitats que hi havia a l'Ajuntament de Barcelona i quan me'n parlaren algunes personalitats del Partit, els vaig recomanar la conveniència d'assegurar-se de la veracitat dels càrrecs que es fessin i de reconèixer les acusacions sobre fets provats. Per a arribar al coneixement de la certitud de les immoralitats denunciades, es pensà d'antuvi a preparar una ocasió per trobar in fraganti els culpables; però aquest propòsit fou aviat conegut i no pogué ésser utilitzat. Però, com que l'opinió pública continuava parlant de l'existència d'aquestes immoralitats, la Comarca del Partit vingué a proposar-me la realització d'una enquesta encaminada a depurar els fets.

Així es féu. M'oferiren la presidència de la Comissió investigadora i vaig refusar-la. M'oferiren després els resultats obtinguts perquè jo fallés, i tampoc no vaig voler-ho acceptar. Considerava que era una qüestió de Partit que havia de solucionar el Partit i no el meu criteri personal i per això vaig deixar en absoluta llibertat el Tribunal designat que haurà obrat amb tota cura i imparcialitat procurant que, en cap actuació ni en cap moment, la meua presència o la meua

acabat dient—com va dir molt bé el senyor Macià, té el màxim interès en que tots els seus funcionaris de fora de les oficines centrals de Barcelona, així com tots els altres ciutadans interessats en la cosa pública, vegin que aquest Govern en tot moment sap i sabrà donar aquella unitat de criteri en tots aquells afers que a tots plegats interessin. Tant és així que el Govern de la Generalitat de Catalunya, que, com vostès no ignoren, es regeix per l'antic pressupost de la Diputació "provincial", ha donat àmplies facultats a les Comissaries i als seus funcionaris per a que puguin obtenir aquells avantatges que en privatis de les facultats i funcions pròpies de la Diputació de Barcelona.

La Generalitat de Catalunya—ha

Les sancions aplicades com a resultat d'aquella enquesta són ja conegudes. Sé, per referències—perquè, repeteixo que no he intervingut per a res en aquest afer—que el senyor Marles és acusat d'haver presenciat un lliurament de diners a algun regidor i la sanció li és aplicada perquè no dona, com devia, coneixement immediat dels fets que havia presenciat. Per què el senyor Marles no donà compte d'això al Partit? Aquesta és la pregunta que jo faig al seu fill com a resposta a la seva lletra oberta. I li faig dolentment profundament que el seu pare hagi relacionat de lluny o de la vora amb aquest afer, perquè m'uniu amb ell una bona amistat i sempre l'he tingut per una persona seriosa i honesta. Però aquesta opinió personal meua, aquest afecte meu, no haviem d'influir en res al fallament d'una qüestió que corresponia resoldre al Partit d'una manera exclusiva. No era lícit, que jo m'immixtís ni en un sentit ni en un altre, fos el qui fos el qui resultés perjudicat. No vaig fer-ho ni ho faré mai per ningú, en qüestions semblants.

El senyor Marles parla del meu prestigi que, segons ell, deu als seus companys. Aquests companys als quals ell al·ludeix, els vaig conèixer durant els meus vuit anys d'exili i l'any 1923 ja en feia divuit que lluitava per les llibertats de Catalunya i la força moral que llavors ja tenia la devia exclusivament als meus actes.

El senyor Marles parla de finalitats polítiques. No creu que adreçar-me a mi personalment una petició relacionada amb un afer que interessa exclusivament al Partit, que és qui ha fet l'enquesta i qui l'ha fallada sense la meua intervenció més petita, no sembla una actitud que intenta provocar precisament un efecte polític en perjudici del Partit que presideixo?

FRANCESCO MACIÀ.

1 de setembre de 1932.

Horari d'arribada de les Colònies Escolars

A les 9.14 del matí, per l'estació de França, colònia de Calafell; a les 9.20, per la mateixa estació, les de Premià i La Cisa; a les 10.44, Arc Triomf, la de Mura; a les 11, estació Nord, les de Prats de Lluçanès i Vallfogona de Ripoll; a les 11.50, per l'estació de França, les de Besalú i Vilajuiga. De l'estació aniran directament al Palau de Belles Arts, on l'Ajuntament lliurarà els escolars a les famílies respectives.

Informacions de la península

LES CORTS CONSTITUENTS

A la sessió d'ahir, a la tarda, prosseguí el debat sobre la Hisenda de la Generalitat de Catalunya

El senyor Alba, digne company de Royo Villanova, féu una tasca obstaculitzadora, havent-hi d'intervenir el senyor Azaña, el qual, replicant uns atacs del diputat monàrquic, precisà els punts de vista del Govern i repetí que no seran tancades les Corts mentre no estigui aprovat l'Estatut de Catalunya

A LA SESSIO DE LA NIT, CONTINUA EL DEBAT SOBRE LA REFORMA AGRARIA

LA SESSIO DE LA TARDA

Madrid. — Comença la sessió a les quatre en punt de la tarda, sota la presidència del senyor Besteiro.

Molt poca animació als escons i tribunes mentre dura la lectura de l'acta.

Al banc blau el ministre de Marina.

S'aprova l'acta de la sessió anterior i després es dona compte del despatx d'ofici, que passa a informe de la Comissió.

Seguidament s'entra a l'ordre del dia i són aprovats, definitivament, el projecte de llei discutit ahir relatiu a la construcció del pantà d'Alarcón al riu Xúquer i el referent a les construccions escolars de Madrid.

(Entra el ministre d'Obres Públiques).

LA INTERVENCIO DE L'ESTAT EN ELS FERROCARRILS EN L'EXPLOTACIO DELS QUALS PARTICIPA

La PRESIDENCIA posa a debat un dictamen de la Comissió d'Obres Públiques sobre el projecte de llei creant la intervenció permanent en els ferrocarrils, l'explotació dels quals s'ha de fer en consorci amb l'Estat.

El PRESIDENT concedeix la paraula al senyor Marraco i s'entra a discutir la totalitat.

El senyor MARRACO comença quel·lant-se del poc temps amb què es vol discutir aquest assumpte i demana ampliació per a presentar esmenes; de la mateixa forma que s'ha fet amb l'Estatut i la Reforma Agrària, perquè d'una altra manera — diu — existeix una coacció als diputats i més quan s'anuncià que s'anava a discutir un projecte de Guerra.

El PRESIDENT diu que el dictamen fou imprès ahir i repartit als diputats, que han tingut prou temps per a presentar les seves esmenes.

El senyor MARRACO l'interromp. El PRESIDENT li diu que els canvis de dictamen han ocorregut sempre per conveniències de la Cambra, com succeeix ara.

No hi ha, doncs, el més petit motiu per a una censura a la Presidència i la discussió és reglamentària.

El senyor MARRACO diu que l'espana una mica el projecte de llei presentat pel ministre, en el qual es va a un principi més per a la socialització dels ferrocarrils.

Després demana a la Cambra que la Comissió retiri el seu projecte i el torni a redactar de nou, en el sentit que solament es faci una revisió de la intervenció de l'Estat en els ferrocarrils i s'obri una informació pública perquè els elements interessats informin sobre aquest assumpte.

Per últim sollicita que els inspectors de l'Estat a les companyies no siguin nomenats pel ministre d'Obres Públiques.

El senyor FERNANDEZ CASTILLEJO també abunda en els mateixos arguments del senyor Marraco.

(Entren el cap del Govern i el ministre d'Hisenda).

El PRESIDENT insisteix en la conveniència de discutir el dictamen en la sessió d'avui, tota vegada que fou repartit amb el temps degut perquè els diputats el poguessin estudiar.

El senyor PRADAL, en nom de la Comissió que ell presideix, diu que no és possible al·legar ignorància en aquesta qüestió.

Després dona diverses explicacions sobre el que serà la fiscalització de l'Estat en la comptabilitat i funcionament de les empreses ferroviàries.

El senyor MARRACO torna a comen-

bate el projecte, que qualifica de confús i assegura que solament en són beneficiats els ferroviaris i els obrers adherits a la U. G. T.

El senyor LEIZAOLA consumeix un torn en contra de la totalitat del projecte, que creu que no guarda relació amb les declaracions que en èpoques passades féu el ministre.

Afegeix que si els desitjos del ministre són els d'aconseguir un més gran rendiment en els ferrocarrils, no aconseguirà aquest propòsit amb el projecte presentat, tota vegada que creu que és deficient.

El MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES contesta als oradors que l'han precedit i diu que l'únic que ha fet una impugnació de consideració al projecte que es discuteix, ha estat el senyor Leizaola, tota vegada que els altres dos diputats s'han limitat, en realitat, a demanar un ajornament a la discussió.

Afegeix que el senyor Ferrández Castillejos, veia un possible motiu d'alarma per a alguns elements interessats, en el negoci ferroviari, i afirma que no hi ha motiu per a tal alarma, afegint que el senyor Marraco no ha parlat, en pròpi en contra del projecte, car ni tan sols s'hi ha acostat.

Ha estat solament, una cosa insegura manifestar que aquest projecte s'havia presentat per sorpresa, i per a demostrar aquesta incertitud, recorda la discussió que hi va haver sobre les esmenes presentades pels senyors Lamamie i Botella al projecte de tarifes tendents a que l'Estat prengués en el termini màxim d'un any, mesures encaminades a resoldre la deficient administració de les companyies ferroviàries, que perjudica a l'economia nacional.

L'únic — diu — que tenia raó era el senyor Leizaola, en qualificar de deficient el projecte.

Això és veritat, però cal tenir en compte que no es tracta ací de resoldre el fons del problema, sinó de fer quelcom per tal de trobar una solució definitiva.

Rebutja d'una manera categòrica les al·lusions que s'han fet a la Unió General de Treballadors en aquest problema. Aquesta és una afirmació gratuita del diputat radical que ha fet aquestes al·lusions.

Sobre la tendència socialitzant que, segons el senyor Marraco, té el projecte, diu que, segons els articles de la llei, l'Estat pot, d'una manera immediata, incautar-se dels ferrocarrils en el moment en què les companyies no compleixin llurs obligacions contractuals, amb la qual cosa queda contestat aquest argument del senyor Marraco.

Això passa a totes les companyies.

Així, doncs, l'Estat podria incautar-se de les companyies en qualsevol moment, sense altra cosa que complir la llei. Però, afegeix el ministre, aquesta solució radical propugnada per mi des dels bancs de l'oposició, no es pot mantenir des del banc blau.

Remarca la participació dels ferrocarrils en l'economia general del país, la qual cosa fa inevitable la intervenció de l'Estat, majorment en casos com ara en què hi ha quantitats enormes de la Hisenda nacional invertides en la capitalització dels actius de les companyies ferroviàries.

L'única pretensió del projecte que es discuteix és d'assajar la

intervenció directa de l'Estat en les companyies ferroviàries fins a convertir-la en definitiva, sigui la que sigui la solució que posteriorment es doni al problema ferroviari, i sense que això signifiqui l'eliminació d'altres intervencions, i sense anar a raure a altres extrems, com la incautació, la qual de moment resultaria perjudicada.

Esmenta l'exemple d'una línia del ferrocarril de l'Oest que està a mans de l'Estat, sense haver abonat una sola pesseta per incompliment del contracte, i el cas anormal i anàrquic de l'administració de les companyies, efectuat suara, en el qual dos consellers de les dues empreses més fortes es reuneixen sense coneixement del Govern, per tal d'acordar un repartiment de dividend a llurs accions únicament, considerant com a capital beneficiari l'aportació de l'Estat.

Explica després les funcions que els comissaris de l'Estat dintre les companyies, els quals no tindran altres atribucions que suspendre els acords de les empreses que creguin lesius per a l'interès nacional.

D'aquesta suspensió en té coneixement l'organisme tècnic: el Consell Superior de Ferrocarrils, el qual informa el ministre en el moment en què això s'esdevé.

Què té això de socialitzant, senyor Marraco?

Segurament que si fóssiu vos el que ocupés aquest càrrec, aniríeu molt més lluny, malgrat la tendència netament conservadora de la ideologia del senyor Marraco, que el projecte, del ministre, el qual no té, per ara, sinó un caràcter provisional.

Parla després de la incompatibilitat que assenyala el projecte entre els consellers dels Bancs i els de les companyies ferroviàries, en el sentit de demostrar que tots els grans afers espanyols són a mans de quaranta o cinquanta senyors, els quals no poden dedicar al problema ferroviari l'atenció que s'escau a un problema de tanta transcendència.

Això no pot, no deu ésser, i no perquè hagi empenyut cap passió contra aquests senyors consellers. No, per mi, poden tenir tots els càrrecs que vulguin sempre que siguin en empreses privades, però mai quan aquesta acumulació sigui en perjudici dels interessos nacionals, com són els ferroviaris.

Justifica després la incompatibilitat entre el càrrec de conseller d'empreses ferroviàries i el càrrec d'empreses encarregades dels subministres als ferrocarrils.

Am, això s'evitaran derivacions lamentables i la política destructiva de l'època dictatorial les conseqüències de la qual estem pagant ara.

Recorda nombrosos fets reprobables, realitzats per alguns consellers que no tenien més participació en les Companyies que les accions fetes per a permetre'ls formar part d'aquests Consells.

Acaba dient que el problema no té res de socialista.

No és més que una mesura precautòria de sanejament de l'Administració de les Companyies, l'aplicació de la qual no entorpirà per a res l'aplicació del projecte que es

discuteix, sempre que aquestes empreses s'atenguin al compliment de les obligacions acatades.

L'única dificultat que pot suposar-se, s'esvaeix davant l'encert que representa el nomenament d'aquests comissaris, que seran elegits, com és lògic, entre funcionaris especialitzats en matèria ferroviària.

El cap del Govern i el ministre de Finances llegeixen sengles projectes de llei que passen a estudi de les comissions corresponents.

Es repren el debat sobre la intervenció de l'Estat en els ferrocarrils.

Rectifica el senyor MARRACO i el senyor LEIZAOLA.

Presideix senyor Barnés.

Queda acabada la discussió de totalitat i es passa a discutir l'articulat, que després de breu intervenció és aprovat en la seva totalitat i per tant, queda aprovat aquest projecte.

ES PASSA A LA DISCUSSIO RELATIVA A L'ESTATUT DE CATALUNYA

El senyor CALDERON rectifica, afegint algunes consideracions a les fetes en el seu discurs contra la totalitat.

El senyor ALBA s'aixeca darrera seu i es lamenta del moment (la Cambra està completament buida) en què va a ventilar-se aquesta qüestió.

Recorda el dit a la Cambra per a defensar la tesi catalana en qüestió de Finances, havent-se manifestat: "Recordeu-vos de Cuba".

Però val més no recordar-se de Cuba, perquè a Cuba se seguí una política econòmica equivocada, semblant a la que va a seguir-se a Catalunya.

Diu que l'Estat ve concedint tradicionalment milions i milions a Catalunya, quan hi ha moltes comarques encara a Espanya — i una revista il·lustrada parlava d'una setmana passada — que ho necessiten tot.

DIVERSOS DIPUTATS DE L'ESQUERRA: Vosaltres teniu la culpa que n'hi hagi.

El senyor SANTALO: Això no és cert, senyor Alba, almeny ara.

El pressupost espanyol s'ha invertit en totes les regions menys a Catalunya.

El senyor ALBA continua dient que amb un dret es va a negar a les altres regions el que s'ha concedit a Catalunya.

DIVERSOS DIPUTATS DE L'ESQUERRA: —Doncs que se'ls hi concedeixi també.

El senyor ALBA assegura que això no és possible.

Combat el dictamen perquè creu que les Corts van a alienar una de les facultats sobiranes que la Constitució els atorga, que consisteix a concedir determinats impostos per temps il·limitat.

Creu que ha de fer-se constar, com ell demana en un esmena, que en el cas que s'estableixi l'impost sobre la renda, l'Estat no estarà obligat donar cap compensació a la Generalitat.

Creu que la comissió no tindrà inconvenient a acceptar-la, com tampoc els catalans, puix del contrari evidenciaria que no obren de bona fe.

Demana a la Comissió que res-

pongui d'una manera categòrica què va a fer-se amb les mines de sals potàssiques de Catalunya.

Per a notar la gran importància d'aquestes mines, importància que adquireix cada dia més relleu en els seus predecs, el mateix passa amb les concessions hidro-elèctriques i es pregunta si van a reverter a la Generalitat o a l'Estat.

A més a més, aquestes atribucions que es concedeixen a la Generalitat per tal d'establir l'impost sobre productes de luxe, fan que de fet, es creï un aranzel especial que faci impossible el comerç amb l'estranger, per les represàlies que els països veïns prendran contra Espanya.

El senyor LLUHI. — Però això ho ho diu el dictamen.

El senyor ALBA. — Doncs per això mateix jo vull que digui quelcom per tal de limitar aquestes atribucions i que no pugui degenerar en el que dic.

El senyor LLUHI. — Però hi ha la Constitució entre mitja.

V. S. s'ha oblidat d'aquest petit detall.

El senyor ALBA considera excessiu el termini de cinc anys que s'atorga en el dictamen per a poder revisar les Finances de la Generalitat, i proposa que solament sigui de dos anys.

Acaba dient que el que ell vol és col·laborar amb la República.

El senyor LLUHI. — Però, si se'guin col·laborant-hi així, l'enfonseu. Jo tinc por que amb les vostres col·laboracions també enfonseu l'Estatut.

(Protestes dels radicals.)

El senyor ALBA diu que els mateixos catalans són els primers als quals convé que una cosa de la importància d'aquesta no s'aprovi en un moment d'emoció política com l'actual.

INTERVENCIO DEL CAP DEL GOVERN

EL CAP DEL GOVERN s'aixeca, per a contestar al senyor Alba en el que es refereix al criteri del Govern en relació amb el títol de les Finances de l'Estatut.

Aquest, segons està en el dictamen, respon perfectament al criteri exposat des del banc blau en discutir-se la totalitat del dictamen.

Aleshores jo valdria dir que l'assumpte de la Generalitat havia d'ésser concedit de manera que en ell hi poguessin cabre totes aquelles coses que fossin justes i adequades a les circumstàncies de cada moment.

Aleshores el Govern no podia exposar l'articulat del dictamen i es limitava a assenyalar les línies generals del mateix.

Per altra part no és cert el que el senyor Alba diu que hi hagi prejudicis que no s'admetin suggerències contràries.

El Govern i la Comissió han sacrificat en ares dels criteris dels altres, respectant la conveniència de tots els partits i dels diversos punts de vista exposats, opinions i punts de vista que li eren propis.

A més a més no s'ha establert un criteri completament tancat en la qüestió de Finances, puix que s'ha adoptat, en principi, la revisió periòdica del títol referent a les Finances de l'Estatut.

Aquesta revisió comprendrà dos as-

pectes: un econòmic i l'altre legislatiu. Tot això és conseqüència de les observacions que les oposicions feren respecte que no es podria concedir un assumpte d'aquesta importància amb caràcter permanent, de manera que així el Govern té sempre la facultat de cridar l'atenció de la Generalitat perquè posi les seves Finances d'acord amb les de la República, i si l'acord no sorgeix, el Govern pot dur a les Corts una llei, i les Corts seran les que resolran en darrer extrem.

Creu que se'n fa una mica d'abús de l'argument que els esdeveniments polítics tendeixen a accelerar les discussions parlamentàries, però jo declaro que pot estar cremant-se la Península pels seus quatre costats: el Parlament romandrà ací treballant en les seves tasques diàries.

Afegeix que no s'ha de pensar en suspendre les discussions de les Corts abans que quedi aprovat l'Estatut, puix que el Govern no està disposat a que aquesta qüestió ara quedi pendent perquè sorgeixi novament dintre d'unes setmanes.

El problema polític que es féu al voltant de l'Estatut, tingué les conseqüències que els diputats ja es poden imaginar.

El Govern no ha volgut concedir tributs, perquè si els hagués concedit s'hauria armat un escàndol regular a les oposicions. Per això partit del principi de concedir un tant per cent dels impostos establerts i concedir a més a més a la Generalitat l'autorització per redimint igual, idèntic, invariablement establir nous impostos.

El Govern es nega a concedir el que es demanava en un dictamen anterior referent a la cessió de l'impost territorial perquè podia donar lloc a una violenta campanya de les oposicions.

Adverteix que a ell mai no li ha agradat ocupar la posició de l'home que pot ésser enganyat perquè li sembla una posició absurda i inadmissible sempre.

El senyor IRANZO: Segons.

El senyor PEREZ MADRIGAL: Es que hi ha una ètica nova encara que no sigui massa encefàlica.

El senyor IRANZO. (Pertany a l'apropiació al Servei de la República): S. no pot donar lliçons.

El senyor PEREZ MADRIGAL: De republicanisme potser a S. S.

El senyor IRANZO: Mai.

El senyor PEREZ MADRIGAL: S. S. pertany al grup del Flac Servei a la República.

El PRESIDENT imposa ordre.

El CAP DEL GOVERN continua el seu discurs i diu que està previst tot desequilibri entre el pressupost de la Generalitat i el de la República.

A aquest fi en el dictamen s'estableixen càlculs per rebaixar o per augmentar les xifres en consonància amb la baixa o amb l'augment que hagi experimentat el pressupost de la República.

Referent a la revisió de les Finances, el Govern la creu pertinent establir com a garantia l'aprovació, per la majoria absoluta de les Corts, per realitzar-la.

Insisteix després en la forma com ha estat redactat el dictamen pel que es refereix als ingressos de les Finances catalanes, i defensa el criteri establert concedint la facultat a aquella per crear nous tributs.

S'estableix que la Generalitat no podrà obstaculitzar amb els nous tributs que creï els de caràcter general creats per l'Estat i fa veure com en el dictamen es fa constar d'una manera clara que en cap cas l'ordenació tributària de la Generalitat podrà estendre's en forma que constitueixi un obstacle per a la implantació de l'impost sobre la renda.

Referent al de les sals potàssiques de què parlà el senyor Alba i el petroli, el Govern ho tenia previst, perquè són coses d'utilitat general, no per altra ment no vull que es cregui que es treuen aquestes coses a la Generalitat pel sol fet que són bones.

Des d'aquest punt de vista, no crec que els diputats catalans s'oposin al criteri del Govern respecte aquests jaciments, puix que es tracta de satisfer necessitats d'ordre nacional, com per exemple la defensa nacional.

Ataba preguntant la Cambra que aprovi el que sigui aprovable, puix que no es troba en un carreró sense sortida, tota vegada que si ell creïes el contrari, no demanaria el que demana a la Cambra.

Se suspén la discussió i s'aixeca la sessió a tres quarts de nou.

LA SESSIO DE LA NIT

Madrid. — Comença la sessió a tres quarts d'onze i cinc minuts, sota la presidència del senyor Besteiro.

Al saló, molt pocs diputats.

Ningú al banc blau.

Continua la discussió del projecte de Reforma Agrària.

El Sr. GUALLAR defensa una es-

ELS ELEMENTS SANS DE LA REPUBLICA

TEXT DEL DECRET DEL MINISTERI D'ESTAT PER A L'INGRES A LA CARRERA DIPLOMATICA

Madrid. — El decret del Ministeri d'Estat regulant l'ingrés a la carrera diplomàtica, diu en el seu articulat el següent:

"Artículo 1º.—Todos los años, siempre que haya número suficiente de vacantes, se celebrará en el mes de octubre un examen previo de capacidad para cubrir el número de plazas de aspirantes a ingreso en la carrera diplomática.

El número de plazas se fijará en la convocatoria.

Artículo 2º.—Las condiciones para tomar parte en el examen serán las siguientes:

1º. Ser de nacionalidad española.
2º. Haber cumplido 21 años y no tener más de 30.
3º. Poseer el título de licenciado en derecho.

4º. Gozar de perfecta salud y no tener grave defecto físico.

Los extremos primero, segundo y tercero se acreditarán con la presentación de los documentos oportunos, que deberán unirse a la instancia solicitando tomar parte en el examen previo.

Los candidatos serán sometidos a reconocimiento médico antes del examen.

Artículo 2º.—El examen constará de las siguientes pruebas:

1º. Ejercicio de idiomas. Serán obligatorios para esos ejercicios los idiomas francés o inglés i facultativos los que el candidato quiera precitar.

Los exámenes de idioma comprende-

men a la base 16, que és rebutjada per la Comissió i la retira.

Tot seguit el mateix Sr. Guallar presenta una altra esmena a la mateixa base, que és defensada pel senyor Ortiz de Solórzano i rebutjada per la Comissió i retirada.

Encara el senyor Guallar presenta una altra esmena, que defensa ell mateix, i que també és rebutjada per la Comissió i la retira.

Es llegeix la base 16, tal com queda redactada, i s'aprova amb el vot en contra de la minoria agrària.

(Entra el ministre d'Agricultura.)

Es passa a la discussió de la base devint del dictamen i es retiren diverses esmenes i vots particulars per no trobar-se els seus autors a la Cambra.

La base diu que l'Institut de Reforma Agrària quedarà facultat per a procedir a la revisió de tota l'obra realitzada pels serveis de colonització i parcel·lació.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ defensa una esmena en la qual demana que l'Institut quedi autoritzat per a subrogar-se en les obligacions contretes pels pobles i en les adquisicions dels termes municipals o finques que representen més de la cinquena part del mateix.

(El senyor BIARNES ocupa la presidència.)

El senyor CRESPO rebutja l'esmena.

(Entren els ministres de Treball i Finances.)

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ insisteix en la seva esmena.

El senyor MARTINEZ DE VELAZCO ocupa la presidència.

El senyor BARNES intervé a favor de l'esmena del senyor Sánchez Albornoz.

El senyor MARTINEZ GIL, de la comissió, lamenta que aquesta no pugui acceptar l'esmena.

El senyor VENTOSA ROIG fa algunes observacions i després s'aprova la base.

Es posa a discussió la base dinou.

El senyor MARTINEZ DE VELAZCO defensa el seu vot particular.

El senyor SANCHEZ ALBORNOZ insisteix en què la seva esmena sigui acceptada.

Sotmesa l'esmena a votació nominal, és rebutjada per 90 vots contra 17.

El senyor MADARIAGA defensa dues esmenes, que després retira.

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC explica el seu vot i s'aprova la base.

També és sotmesa a aprovació la base disset tal com ha quedat redactada.

El senyor MARTINEZ DE VELAZCO rectifica.

Intervé el senyor Martínez Gil.

El senyor FECET, en nom de la Comissió, intervé i finalment és refusat el vot en votació ordinària.

Se suspén la discussió i s'aixeca la sessió a un quart de dues.

ran una traducció directa de un texto y una traducción inversa de otro, una proposición libre y una prueba oral.

Los ejercicios de idiomas serán eliminatorios.

Artículo 4º.—Los candidatos que hayan obtenido las mejores clasificaciones en los ejercicios serán nombrados aspirantes a la carrera diplomática.

Artículo 5º.—Los aspirantes habrán de seguir dos cursos de formación y de preparación práctica, uno en España y otro en la localidad o localidades del extranjero que oportunamente se señalen.

El curso será dirigido en España por una comisión designada por el ministro de Estado y en el extranjero por

un director de estudios designado asimismo por dicho ministerio.

Artículo 6º.—El curso en el extranjero comprenderá:

1º. Ampliación del estudio de idiomas.

2º. Asistencia a conferencias y cursos y a las reuniones internacionales que oportunamente se designen.

3º. Eventualmente prácticas de cartería en embajadas, legaciones y consulados.

Los aspirantes deberán presentar trabajos escritos sobre los temas que se les señalen.

Artículo 7º.—Los aspirantes percibirán una beca mensual. Los viajes y estancia en el extranjero serán por cuenta del Estado."

La depuració del cos diplomàtic

Manifestacions del ministre d'Estat

Madrid. — El ministre d'Estat ha rebut els periodistes i els ha lliurat les còpies del decret sobre formació dels futurs diplomàtics.

Considero aquest decret — ha dit el senyor Zulueta — de gran importància, el mateix que el projecte de llei discutit ahir a les Corts.

Aquest es refereix a la situació present, i el decret mira vers l'esdevenidor, per aconseguir la formació i preparació dels homes que han d'actuar en el futur, representant a l'estranger l'Espanya nova, que es va forjant.

Res no he de dir-vos respecte als mòbils i orientacions del ministre, car espero aviat parlar-ne a la Cambra, ja sigui amb motiu de les interpellacions que m'han anunciat els senyors Jaén, Ortega Gasset i altres diputats, que jo he acceptat i que espero que es desenrotllin dintre del pla parlamentari, abans de les vacances, o bé amb ocasió de la discussió del mateix projecte de llei.

M'han visitat els ambaixadors a París i Mèxic, senyors Madariaga i Alvarez del Vayo.

L'un i l'altre no havien vingut a Espanya d'ençà que van prendre possessió dels seus càrrecs, i ara canvia-

ran impressions amb mi sobre els assumptes més destacats que tinguin pendents per raó del seu càrrec.

Amb el senyor Madariaga m'he ocupat de la propera reunió del Consell i de l'Assemblea de la Societat de Nacions, que se celebrarà el mes de setembre i a la qual penso assistir.

M'ha visitat també l'ambaixador de l'Argentina, senyor García Mancilla per a comunicar-me la generosa cessió de la seva nació, al Govern espanyol, del pavelló instal·lat a l'Exposició ibero-americana de Sevilla.

El Govern ha acceptat amb la gratitud consegüent la cessió pel significat moral que té el noble gest de la nació argentina.

També l'ambaixador de Mèxic, durant la meua darrera estada a San Sebastián, em va fer un oferiment anàleg respecte el pavelló de Mèxic a l'Exposició de Sevilla, oferiment que també hem acceptat.

Altres països hispano-americans, entre ells l'Uruguai, han coincidit en els diets oferiments, la qual cosa demostra la relació cordial amb aquestes nacions, que formen amb Espanya una gran comunitat espiritual a tot arreu.

EL REGIM DE PRESONS IGUAL PER A TOTS

Sanjurjo, al Dueso, està sotmès al règim comú

Madrid. — El ministre de Justícia ha lliurat als periodistes, aquesta tarda, la següent nota:

"Interesa para el prestigio del cuerpo de prisiones y de la justicia, salir al paso de algunas informaciones de prensa, que relatan con imaginarios detalles la llegada a la Penitenciaría del Dueso y la vida que allí hace el penado José Sanjurjo.

El ministro de Justicia declara que tales informaciones no se ajustan a la verdad y que al penado de que se trata se le aplica rigurosamente, como a todos los demás penados que se encuentran en sus circunstancias, el reglamento de la Penitenciaría con el rigor que es obligado en dichos establecimientos.

Al propio tiempo dicho recluso, desde que se encuentra en la prisión, no ha comunicado absolutamente con nadie más que con el director de la misma, quien de manera personal cumple con los preceptos reglamentarios en lo que a él se refiere.

No puede evitarse que se publiquen informaciones más o menos fantásticas, ni puede imponerse en absoluto el que no se realicen visitas, porque en el referido penal cumplen condena ciento noventa y siete reclusos que tienen derecho a ser visitados por sus familiares y amigos.

Por otra parte, en la prisión militar de Guadalajara han ocurrido algunos incidentes desde que se habilitó para prisión preventiva militar, observándose ciertas anomalías de régimen interior que se han ido corrigiendo hasta llegar en esta fecha a una situación completamente normalizada.

A partir de mañana en esta prisión se observará el régimen aplicable a las prisiones preventivas militares, de acuerdo con las instrucciones dictadas por el general inspector Sr. Romeral, pero el personal encargado de hacer cumplir este régimen i de desenvolver los servicios de la prisión, será civil en su totalidad."

UN MAL "HERMANO"

No pot tolerar les insígnies republicanes

Terol. — Al poble de Monreal del Campo ha estat detingut un germà de la Doctrina Cristiana que va trobar al carrer un nen que portava una insígnia republicana i intentà prendre-li.

El governador ha ordenat que sigui traslladat a la capital, en conducció ordinària, per la guàrdia civil.

REUNIONS

Els arrendataris de terres i els parcers

Madrid. — Els presidents provincials de diverses associacions d'agricultors, arrendataris, parcers, masovers, etc., han decidit celebrar a Madrid, els dies 27 i 28 del corrent mes de setembre, l'anunciada Assemblea la classe.

Han decidit designar una comissió organitzadora amb àmplies facultats, i integrada pels vocals representants dels arrendataris en la Comissió mixta arbitral agrícola.

En dita Assemblea es tractarà dels embargaments i desnonaments de què vénen essent objecte els arrendataris durant l'actual any agrícola, i àdhuc seran estudiats importantíssims assumptes relacionats amb la taxa del blat, Jurats mixtos, rurals, etc.

PERIODICS REACCIONARIS QUE PODEN REAPAREIXER

Madrid. — El Govern ha autoritzat la reaparició dels següents periòdics:

"La Luz" i "El Pensamiento Astorgano", d'Astorga; "El Heraldo Alavés", de Vitòria; "El Diario de Avila", de Luchador; de Balears; "El Correo Catalán", de Barcelona; "La Gaceta del Norte" i "El Pueblo Vasco", de Bilbao; "El Defensor de Córdoba"; "La Verdad", d'El Ferrol; "El Diario de Logroño"; "El Compostelano", de Santiago; "El Adelantado", de Segòvia; "El Diario Regional", de Valladolid; "El Correo de Zamora".

LES VACANCES PARLAMENTÀRIES

Madrid. — Hom espera que el dia 9 començaran les vacances parlamentàries, les quals duraran un mes.

La Cambra reprendrà la seva tasca els primers dies d'octubre per tal de tractar dels pressupostos, tasca a la qual es dedicaran els ministres en els dies de vacances.

Durant aquests dies, el senyor Azafia marxarà a Santander per tal de pronunciar, davant els seus correl·ligionaris, un discurs d'orientació política.

ELS VETERANS DE LA REPUBLICA

Madrid. — Una comissió de supervivents de les sublevacions republicanes de Badajoz, Seu d'Urgell i Villacampa, ha visitat aquest matí el cap de la minoria parlamentària radical, senyor Lerroux, per a interessar-li l'aprovació del projecte de llei, creant el diploma de la República.

A aquesta visita han assistit, també, l'auditor del Tribunal de Comptes i el vice-president de la Cambra, senyor Armasa.

Amb el mateix objecte els esmentats senyors han visitat els representants de les altres minories republicanes.

Tos els han ofert el seu ajut per tal que la dita proposició es convertís en llei com més aviat millor.

UN DIPUTAT DESCONTENT

Renuncia a l'acta i es dona de baixa del partit radical

Sevilla. — El diputat a Corts senyor Miquel García Bravo ha anunciat que serà baixa del Partit Radical, renunciant l'acta.

Sembla que hi ha un cert malestar dintre del Partit Radical, i hom parla d'una pròxima conferència que celebraran els diputats senyors García del Villar i Martínez Barrios, amb objecte de fixar la posició del Partit a Sevilla en aquests moments.

LA INSPECCIO DE JUTJATS I TRIBUNALS

Madrid. — El ministre de Justícia ha fet públic els noms dels nous comissaris, inspectors de jutjats i tribunals.

Els senyors als quals han recaigut els nomenaments són els següents:

Ramon de la Varga Crespo, president de l'Audiència Provincial d'Avila; Miguel Carazony de la Rosa, jutge de primera instància del districte de Serranos, de València; Mariano Granados Aguirre, advocat fiscal de l'Audiència de Madrid.

El ministre ha manifestat que els esmentats senyors començaran ràpidament a exercir llurs funcions a les comissions encarregades.

CONTINGENTS D'EXPORTACIO

Els agricultors catalans a Madrid

Madrid. — Acompanyats pel diputat senyor Ventosa i Roig, han visitat aquesta tarda a alguns ministres, els alcaldes del Pla del Llobregat, acompanyats de 150 agricultors delegats d'aquella regió, per tal d'interessar del Govern la millora dels contingents d'exportació de fruites a França.

SEVILLA

Més militars processats

Sevilla. — El jutge especial, senyor Camarero, ha dictat aute de processament contra diversos oficials d'aquesta guarnició, els quals prestaven servei el dia 10 del corrent.

Els novament processats, són un comandant i diversos oficials.

El senyor Camarero també estigué a la base de Tablada, rebent declaracions.

També s'han practicat indagatòries als processats d'Estat Major de la divisió.

Hom té notícies que el senyor Miquel Maura s'encarregarà de la defensa de l'ex-governador senyor Valera Valverde.

Dissabte, el jutge senyor Camarero marxarà a Madrid, designant com a jutge especial delegat el magistrat senyor Antela.

DEMANEU

L'execució de la MARXA catalana sobre motius populars de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, del MESTRE DE LESMO "VISCA L'ESTATUT!"
Fills de la terra catalana, la música també fa pàtria!
"VISCA L'ESTATUT!"

RESPONSABILITATS

Es reuneix la sots-comissió de Jaca. Madrid. — Aquesta tarda s'ha reunit la sub-comissió de Jaca per tal de resoldre les diligències de prova formulades per Melquiades Alvarez, defensor del general Damaso Berenguer.

La Comissió ha acordat considerar pertinent l'examen de testimonis que proposa la defensa; i, en sens, declarar que no hi ha lloc a la demanda de la defensa per tal de realitzar determinades proves documentals de l'actuació d'altres tribunals, els autors dels quals són a mans de la Comissió.

Aquesta tarda ha estat lliurada pel senyor Peire, advocat defensor del senyor Marc, la contestació al recurs d'apel·lació davant la Cambra contra l'acte de processament del seu defensat.

LA REFORMA DEL PERSONAL AL MINISTERI D'AGRICULTURA

Madrid, 1. — Acabada la sessió nocturna d'ahir, el ministre d'Agricultura, senyor Marcel·lí Domingo, parlà breument amb els periodistes i els confirmà la notícia referent als funcionaris del seu departament que han de cessar.

Indicà el senyor Domingo que la llista estava acabada però no la podrà facilitar a la premsa fins que no estigui signada pel President de la República. Mntrestant el ministre es reserva els noms que figuren en dita llista, que segons diu, compren 18 o 20 persones de diverses categories.

Acabà manifestant el senyor Domingo que està disposat a portar a cap la seva obra depuradora entre el personal sense que ja el detinguin escrúpols de benevolència que han estat mal interpretats per determinats funcionaris.

LES DEPORTACIONS

Madrid, 1. — Encara que no se sap la data fixa de la sortida ni del nombre de deportats que embarcaran en el vapor "España núm. 5".

La tasca que sobre aquest particular realitza el ministre de la Governació, està molt avançada, i és molt possible que la primera expedició surti de Madrid a darrers de la present setmana amb direcció a Cádiz, on embarcarà amb direcció a Villa Cisneros.

En aquesta primera expedició figuraran els detinguts de més acusat reu en el procés.

CENT ONZE DETINGUTS A LA

Madrid, 1. — El jutge delegat de la Sala sisena del Suprem, senyor Iglesias del Portal, que ahir realitzà determinades diligències a la Presó Model de Madrid, i a la Presó Central de Ciudadajara, disposà la llibertat de 37 dels detinguts.

Per ordre de la Direcció general de Seguretat quedaran a la presó a disposició del ministre de la Governació.

Fins ara, el nombre de detinguts en la presó Model, de Madrid, és de 111.

EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA A PRIEGO

Còrdova, 1. — El President de la República, senyor Alcalá Zamora, arribà a les vuit del vespre a la finca "La Güesca". Permanesqué en ella i no entrà a Priego.

Al límit de la província l'esperaren el governador, les autoritats locals i una caravana d'automòbils que l'acompanya fins a la finca.

Demà anirà a Priego perquè aquest poble celebra el seu primer dia de l'ira. Tindrà lloc una cursa de braus a la qual assistirà el Cap de l'Estat. L'Ajuntament obsequiarà el senyor Alcalá Zamora amb un banquet.

INTRANQUILLITAT A SARAGOSSA

Madrid, 1. — En tenir-se notícies de que havien sortit forces d'assalt de Madrid cap a Saragossa circularen rumors alarmants i es deia que a la ciutat aragonesa havien ocorregut greus desordres.

El diputat senyor Algora parlà per telèfon amb Saragossa i li manifestà que allà la tranquil·litat era completa. Tan sols hi havia un xic de malestar davant l'anunci de vaga general per a avui com a protesta contra la Llei d'Associacions que ja havia començat a regir.

Ha indicat el senyor Algora que creia que la vaga no es declararia i que havien arribat a Saragossa procedents de Madrid i Barcelona 500 guàrdies d'assalt que han desfilat formats pels carrers de la població enmig de la general expectació.

LA REORGANITZACIO BUROCRATICA

Madrid, 1. — Sembla qüestió decidida que el senyor Calviño ocupi la direcció general d'Administració a la qual s'afegirà la d'Assumptes Polítics. En endavant aquesta Direcció s'anomenarà d'Administració política i local, de manera, que en el successor, si el pensament del ministre de la Governació es porta a la pràctica, el Ministeri de la Governació estarà organitzat de la següent manera:

Sots-secretaria d'Ordre públic, a càr-

ELS ESPORTS

ELS CAMPIONATS DEL MON DE CICLISME

L'italià Binda, campió i Ricard Montero en quart lloc

Tots els pronòstics han fallat; els tècnics, que havien basat lurs comentaris en conceptes i apreciacions plens de lògica, han fracassat.

Ningú no esperava el triomf de Binda, els mateixos italians li concedien poques possibilitats. Guerra era el favorit a Itàlia, com ho era Canyardo per als comentaristes espanyols, i ni l'un ni l'altre no han reeixit. Als italians els ha sortit Binda de trascantó i a nosaltres, Montero. Guerra ha arribat, en cinquè lloc i Canyardo en dotzè.

Fa pocs dies, va arribar un despatx telegràfic molt laconic, però molt significatiu. Donava compte de l'entrenament de l'equip espanyol sobre el recorregut i deia que Montero, a la pujada de la Rocca di Papa, havia causat una grossa impressió, mentre Canyardo i Campamà havien decepcionat.

Les referències que tenim del recorregut de Roma, amb una pujada de cinc-cents metres i un total de dotze quilòmetres, fan creure que el recorregut era fet a mida per al corredor irunés, i, pel que es veu, fou a la pujada on Montero va acceptar la batalla oferta pels italians i arribà a mantenir el tercer lloc de la classificació fins al pla, on el luxemburguès Franz el va passar.

L'excel·lent actuació de Montero ha sorprès, no cal dir-ho, perquè aquest any no havia demostrat estar en la seva millor forma. Tant per la distància com pel seu estat físic, els cronistes de les coses del ciclisme esperaven més de Canyardo, i el nostre campió, que en les darreres curses va fer fallida, a Roma no ha pogut donar-nos satisfacció. Ha estat una llàstima. Hauríem volgut veure Canyardo i Montero repetint la gesta de Brusselles, ara fa dos anys. Arribar un darrer, l'altre.

Campamà no va acabar la carrera. Ignorem les causes i el temps que ha durat aquella. Diguem, però, que la seva fallida ha vingut a donar la raó als que amb justícia reclamaven la inscripció d'Esquerra en lloc de Campamà. Potser Esquerra hauria fet el mateix —la qual cosa no és de creure— però que la reclamació era justa i que els comentaristes tindran ara un gran fons de raó, també és cert. Suposem, però, que la mal prou alabada U. V. E. quedarà tan satisfeta.

LL. MELENDEZ

LES CLASSIFICACIONS.

Professionals

1. Binda (Itàlia), 206'100 quilòmetres en 7 h. 1 m. 23 s. 29'509 quilòmetres de promedi.
2. Bertoni (Itàlia), 7 h. 1 m. 30 s.
3. Franz (Luxemburg), 7 h. 6 m. 20.
4. Montero (Espanya), 7 h. 6 m. 46.
5. Guerra (Itàlia), 7 h. 7 m. 37 s.
6. Valentyn (Holanda), 7 h. 8 m. 37.
7. Braspenning (Holanda), 7 h. 9 m.
8. Hamerlinck (Bèlgica), 7 h. 9 m. 51.
9. Godinat (França), 7 h. 14 m. 15 s.
10. Gysseis (Bèlgica), 7 h. 14 m. 15 s.
11. Buchi (Suïssa), 7 h. 14 m. 15 s.
12. Canyardo (Espanya), 7 h. 14 m. 15 s.
13. Muller (Luxemburg), 7 h. 14 m. 15 s.
14. Antenen (Suïssa), 7 h. 14 m. 51 s.

Amateurs

1. Martano (Itàlia), 4 h. 32 m. 52 s.
2. Herly (Suïssa), id., id.
3. Choque (França), id., id.
4. Macchi (Itàlia), id., id.
5. Heim (Luxemburg), id., id.
6. Lohman (Alemanya), 4 h. 37 m. 49 segons.
7. Poffe (Bèlgica), 4 h. 37 m. 52 s.
8. Waissmeyer (Austria), 4 h. 41 m. 15 segons.
9. Sella (Itàlia), 4 h. 42 m. 18 s.

Federació de Turisme de Catalunya i Balears

Es projecta celebrar a Barcelona una Exposició Internacional del Turisme durant l'any 1934

La reunió del Comitè Directiu de la Federació de Turisme, darrerament celebrada, va revestir extraordinària importància degut als assumptes que se sotmeteren a la consideració dels reunits.

Presidí la sessió el senyor Maspons i Anglases, assistiren els membres del Comitè Directiu senyors Nicolau, Ribé, Serra Roca, Regàs, Esplugues, Massó, Marill i Armengou. Especialment invitats assistiren també el tinent d'alcalde i president de la Comissió de Parcs i Palaus de Montjuïc senyor Duran i Guàrdia, l'enginyer senyor Buhigas, el president de la Comissió de Turisme de l'Associació d'Hotellers de Catalunya senyor Casparit i els components de l'esmentada associació senyors Martinetti, Vallés, Rovira i Llopart.

La principal finalitat de la reunió era la presentació oficial al Comitè de la Federació d'una memòria redactada per l'Associació d'Hotellers, a proposta de la seva Comissió de Turisme, relativa a la celebració a Barcelona d'una Exposició Internacional de Turisme durant l'any 1934, segons un projecte elaborat per l'enginyer senyor Carles Buhigas.

Aquest projecte, ja conegut per haver-lo exposat el seu autor en diverses ocasions i darrerament en la seva conferència donada a l'Hotel Ritz, consisteix en habilitar els Palaus de Montjuïc per situar-hi un conjunt d'exhibicions que poguessin servir de propaganda del tresor turístic dels diferents països, tot remarcant els elements més atractius i pintorescos. Es tracta de reunir en unes quantes instal·lacions que cada nació s'encarregaria de fer, una sèrie de visions panoràmiques, que portessin a la immaginació dels visitants una representació del que pot ésser la volta al

món. Aquesta Exposició, que és la primera que s'organitza dintre del seu caràcter, podria comptar per endavant amb el concurs dels organismes nacionals de propaganda turística, agències de viatges i empreses de transports, que trobarien en el nostre certamen un mitjà d'excel·lenció eficaça per a les finalitats publicitàries que desenrotllen, sobretot tenint en compte que les instal·lacions tindrien per marc i complement el Poble Espanyol, el Palau Nacional, convertit en museu, els jocs d'aigua i de llum i els magnífics jardins de Montjuïc, que constitueixen la part més important de la passada Exposició i que a causa del poc visitada que aquesta va ésser, podem oferir com un espectacle completament nou al gran turisme internacional. Tal com es fa constar en l'esmentada memòria, dues circumstàncies principals impulsen la celebració del proper certamen. Per una part el gran corrent turístic que va orientant-se cap al nostre país, degut actualment a l'aventatge que representa la cotització del nostre signe monetari i d'ésser la nostra terra objecte d'una curiositat inusitada, i, per altra part, la necessitat per molts sentida d'obtenir un rendiment econòmic al capital i a l'enorme esforç que hem acumulat a Montjuïc. Cap barceloní no pot consentir que el que representa materialment aquella muntanya es vagi desmuntant i perdent, sense un profit apreciable. Per això en el projecte, després de fer-se constar que Barcelona té, en estat de poder ésser utilitzat, tot allò que és més costós de tota exposició, es concreta la fórmula de revaloritzar el conjunt de Montjuïc mitjançant un nou esforç econòmic que, a despit de resultar molt limitat, en cap cas no podria gravar sensiblement l'erari municipal. En principi es preveu un pressupost de despeses de quatre o cinc milions de pessetes que seria fàcilment cobert amb els ingressos que segons al mateix projecte podrien obtenir-se.

El senyor Regàs, en nom de l'Associació d'Hotellers i el senyor Buhigas com autor del projecte, van exposar als reunits diversos detalls relacionats amb ell, i seguidament foren adoptats els següents acords:

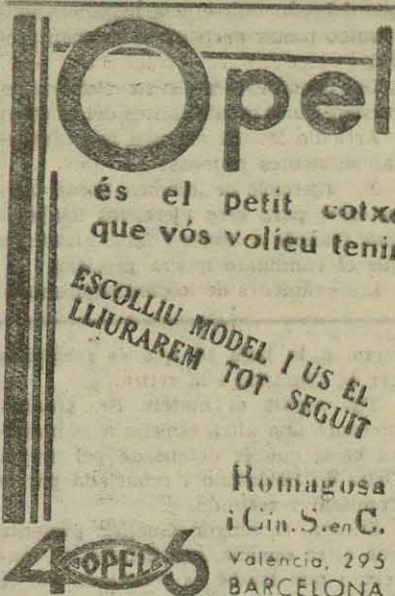
Celebrar l'Exposició del Turisme en un període que es determinarà dintre de l'any 1934, tenint en compte les dades que hi hagi assenyalades en el calendari internacional.

Designar una Comissió encarregada d'ampliar l'estudi econòmic del projecte del senyor Buhigas, amb la facultat

El match A. G. E. Badalona-F. C. Barcelona

Per al proper diumenge, dia 4 de setembre, ens anuncia la "Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona" un festival d'atletisme entre el seu equip i el del "F. C. Barcelona", actual campió de Catalunya i d'Espanya. Aquest festival se celebrarà a les pistes de la novella i entusiàstica entitat badalonina, a les quatre de la tarda.

El fet que sigui aquesta la primera sortida oficial que d'ençà que és campió efectua l'equip brau-grana, junt amb l'interès que el dit cerele té de realitzar una actuació notable per tal de guanyar-se les simpaties del públic badaloní, fa que aquest festival es presenti com un vertader esdeveniment esportiu. Així ho interpreta l'afició de la veïna ciutat, la qual, a més a més, té molt desig de veure actuar els novells elements de la "Unió Gimnàstica i Esportiva" enfront de veritables asos, per poguer jutjar el seu valor actual i lurs possibilitats en l'avenir.

Opel
és el petit cotxe
que vós volíeu tenir

ESCOLLIU MODEL I US EL
LLURAREM TOT SEGUIT

Romagosa
i Cia. S. en C.
València, 295
BARCELONA

La inauguració dels Encants del Mercat d'en Galvany

AMB ASSISTENCIA DELS SENYORS VENTOS, DURAN I GUARDIOLA, SANCHEZ, ESCOFET I VINYALS

Aquest matí s'ha efectuat la inauguració dels Encants establerts al Mercat d'en Galvany. Han assistit a l'acte, el tinent d'alcalde president de la Comissió de Proveïments, senyor Ernest Ventós, el tinent d'alcalde senyor Josep Duran i Guàrdia, i els regidors senyors Enric Sánchez, Josep Escofet i Jaume Vinyals.

Els representants de l'Ajuntament foren rebuts pel director del mercat, senyor Vila Bartra; els senyors Francesc Companys, Lluís Cuixart, Miquel Serra i Enriqueta Gallart, de la Junta del Mercat, i els senyors Josep Pauli, Josep Garcia, Domènec Llorenç i Andreu Termes, de la Junta dels Nous Encants.

Acompanyats per aquests senyors, els regidors recorregueren els patis del mercat on han estat instal·lats els llocs de venda dels Encants.

El públic que omplenava el mercat féu objecte als visitants d'una gran demostració de simpatia.

Al despatx de la Direcció del mercat, els regidors i els convidats foren obsequiats amb un bonx.

Es feren vots per la prosperitat dels Nous Encants, l'establiment dels quals constitueix evidentment una millora important pels veïns de la barriada de Galvany.

AUDIENCIA

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

Sala de vacances. — Sant Feliu: Un oral per desordres públics contra Joan Creut.

Drassanes. — Un oral per atemptat contra Matias Garcia.

UN TRUC MES QUE FALLA

Fa una temporada que les cases fabricants i representants d'especifics venien essent objecte de constants comandes de mostres per part de diversos doctors.

Visitats aquests pels representants n'havien tret la conseqüència que un desconegut valent-se de targetes falses els feia les comandes.

Ahir, a la tarda, es procedí a la detenció d'un noi que amb una de les targetes demanava un específic en un dipòsit de l'Avinguda del 14 d'Abril.

El noi declarà que el seu pare, Miquel Molina Comes l'hi havia donat com altres vegades.

Fou detingut el després d'una subjecte. Se'n tragué en clar que es venia els específics que així aconseguia.

FURT D'UN AUTOMOBIL

Rudolf Haki, deixà per uns moments l'automòbil a la porta de casa seva del carrer de Tavern i en sortir es trobà que li havien pres.

era que ostentava visiblement en la seva botiga la bandera de la monarquia amb el seu escut corresponent i tot.

Ahir al vespre un nombrós grup de senyorettes del grup femení del Casal d'Esquerra del districte sisé, determinaren refrescar la memòria a l'estanquera. Amb aquest motiu es presentaren a l'estanc en qüestió essent rebudes amb paraules de menyspreu per part de l'estanquera i entaulant-se una forta discussió, que aplegà tot seguit un gran nombre de públic que pretengué resoldre la qüestió i donar una lligó a l'estanquera tirant al dret i fent justícia ell mateix.

Sortosament — tots els monàrquics tenen sort! — una parella de guàrdies d'assalt, intervingué en l'afar i calmaren el públic dient que avui ja haurien desaregut els distintius monàrquics car ells farien la corresponent denúncia.

Pel que es veu, l'estanquera ignora també que el seu establiment avui, el deu al Govern de la República.

Aquest faria bé de recordar-li o bé de demostrar-li clarament.

En un estanc de la Rambla de Catalunya hi havia, encara, un emblema monàrquic

AIXO I LES PARAULES DE MENYS- PREU DE L'ESTANQUERA PROVOQUEN UN FORT ALDARULL

En el número 57 de la Rambla de Catalunya hi ha instal·lat un estanc que pel que es veu la seva mestresa encara no havia tingut temps d'enterrar-se, de què en aquest país que som, s'havia foragitat la monarquia i proclamat al mateix temps la República. Per aquest motiu segurament,

Automobilista
Compri sempre
a
Service Station S. A.
Preus immillorables
Qualitats garantides

Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfons 11550 i 11559

Informacions de l'estranger

LA SITUACIO POLITICA A ALEMANYA DESPRES DE L'OBERTURA DEL NOU REICHSTAG

ELS COMUNISTES AGREDITATS PELS HITLERIANS

Berlin. — A Charlottenburg ha esclatat un nodrit tiroteig entre comunistes i nacionalsocialistes. N'han resultat diversos ferits i un cap dels greument ferides. La policia ha practicat 35 detencions.

DOS HITLERIANS GREUMENT FERITS

Schwerin (Alemanya). — En una violenta col·lisió entre hitlerians i republicans, a Verchen (Mecklenburg), n'han resultat greument ferits un cap de les tropes hitlerianes d'assalt, un milicià d'aquestes tropes, i un cap dels republicans.

També s'han registrat diverses col·lisions entre hitlerians i membres del "Front de bronze republicà".

L'EX-KRONPRINZ ES REBUT AMB TOTS ELS HONORS PER LES TRO- PES HITLERIANES

Berlin. — En el tren de Munich, ha arribat a aquesta capital l'ex-Kronprinz. Un important destacament de les tropes d'assalt hitlerianes es trobaven, en el moment de la seva arribada, esperant també l'arribada de l'ex-capità aviador Goring, que venia també de Munich.

Tot just els milicians hitlerians s'han adonat de l'ex-Kronprinz, l'han saludat a la manera feixista. Aquest s'apropà a un dels milicians, li apretà la mà cordialment i conversà amicalment amb ell durant alguns minuts.

UN DIPUTAT NACIONAL ALEMANY ENYORA LA BANDERA NACIONAL

Berlin. — El diputat nacional alemany, Oberföhrer, ha tramès una lletra al president del Reichstag, Goring, sollicitant que sigui retirada de l'edifici del Parlament, la bandera de la República alemanya.

Goring ha rebutjat aquesta proposició alegant que el senyor Wallraf, també del Partit Nacional alemany, que ocupà la presidència del Reichstag en 1924, no volé, tampoc, cap mena de raó per retirar de l'exterior del Reichstag, la bandera de la República.

EL VIATGE D'HERRIOT

Sembla que l'anada a Jersey, és per reanimar l'entesa franco-anglesa.

París. — Tot ahir i avui han circulat amb insistència rumors en el sentit que l'estada d'Herriot a l'illa de Jersey era susceptible de reanimar l'entesa entre França i Anglaterra, i en alguns llocs s'assegura que el desplaçament del primer ministre a aquella illa no havia tingut altre objecte.

Aquests rumors han estat desmentits oficialment, i s'afirma que no tenen fonament.

De totes maneres és curiós fer observar que el corresponent londinenc de "Le Matin" comunica al seu periòdic que el primer ministre francès i l'anglès sostingueren una extensa entrevista. Aquest corresponent afegeix que la qüestió econòmica no fou precisament l'únic tema que es tractà en aquella entrevista, i diu poder afirmar que aquestes primeres conversacions Mac Donald - Herriot seran seguides d'altres, les quals se celebraran pròximament.

Segons l'"Excelsior", l'entrevista tingué lloc entre Herriot i Sir Herbert Samuel, i versà sobre aquests temes: pròxima reunió a Stresa del Comitè de reconstrucció econòmica i financera de l'Europa central i de l'est, desarmament i seguretat en vistes a les pròximes negociacions de Ginebra i preparatius per a la Conferència econòmica mundial.

UNA ABELLA PROVOCA LA MORT D'UN CULTIVADOR

Palaise. — A Cauville, M. Camille Lebourgeois, cultivador, tornant del treball va voler desalterar-se. Va preparar un vas d'aigua i sense donar-se'n compte va empassar-se una abella.

El pobre home va morir picat cru delment a la gorja i ofegat mitja hora després.

CENTRISTES I HITLERIANS CON- TINUEN LES CONVERSES

Berlin. — Continuen les entrevistes entre personalitats nacionalsocialistes i centristes, però fins ara no s'ha pogut saber res d'allò tractat.

De totes maneres, i davant la unió que abir mostraren al Reichstag els nacionalsocialistes i el Centre, en l'elecció del president de la Cambra, hom dona per descomptat als medis polítics, que la coalició entre els dos partits és un fet.

LA SITUACIO POLITICA D'ALEMA- NYA I LA PREMSA FRANCESA

París. — La Premsa francesa dedica especial atenció als esdeveniments polítics d'Alemanya.

"El Journal" creu que el Partit del Centre Catòlic ha perdut molt terreny a Berlín. "La Petit Parisien", per la seva part, està en la seguretat que von Papen ha passat, en la sessió d'ahir del Reichstag, un dels perills més grans, i que la possibilitat d'una derrota a la Cambra sembla per ara descomptada.

"La Volente" simpatitza amb el punt de vista d'Hindenburg, el qual, segons l'esmentat periòdic, ha entrat personalment en la sorra, per tal de prendre part directament en la lluita més gran que recordarà la història política d'Alemanya.

"L'Ere Nouvelle" diu que actualment sembla que a Alemanya hagin estat eliminades les paraules democràcia, cooperació internacional i llibertat, del vocabulari alemany.

MOVIMENT DIPLOMATIC A ALEMANYA

Berlin. — El Govern d'Imperi prepara un vast moviment diplomàtic, que afecta a les ambaixades alemanyes a París, Toquio, Roma, Londres i Moscou, i les delegacions de Viena, Rio de Janeiro, Buenos Aires, Ciutat de Mèxic i Varsòvia.

El canceller von Papen està resolt a fer-se representar a l'estranger, i especialment a totes les grans capitals, per homes que li mereixin tota la confiança, i sobre els quals sapiga que pot comptar absolutament.

ES DEMANA LA INTERVENCIO DEL GOVERN

Londres. — Amb gran sorpresa per les dues parts litigants, els patrons i les entitats obreres, cada dia són en major nombre els obrers que no secunden la vaga. A més a més, existeix una gran consternació entre els obrers pel fet de no haver-se pogut evitar la vaga.

Sir Kenneth Steward, una rellevant personalitat patronal, declara que s'imposa la intervenció del Govern i en un termini el més breu possible.

Per part dels obrers existeix la mateixa opinió, fins a l'extrem que el diputat laborista pel Lancashire i un dels caps més autoritzats dels obrers d'aquella regió cotonera, ha pres la iniciativa de telegrafiar directament al rei per a sol·licitar la seva intervenció prop dels seus ministres, per a una acció immediata.

UNA PLUJA DE CENDRES A MENDOZA

Buenos Aires. — Notícies de Mendoza anuncien que ha caigut damunt d'aquesta ciutat una pluja de cendres molt intensa. El fenomen ha durat uns 30 minuts, produint gran alarma entre la població.

MOLLISON NO FARA EL VIATGE DE TORNADA

Londres. — L'aviador transatlàntic Mollison, que està esperant a Nova Escòcia temps favorable per a fer el seu raid a Europa, de tornada, ha abandonat la realització del seu projecte, per indicació facultativa. Per aquesta causa, el dissabte vinent embarcarà a Quebec a bord del vaixell "Empress of Britain", amb destí a Anglaterra.

Sembla ésser que els metges li han trobat una gran tensió nerviosa que afecte a tot el seu sistema, adquirida en el seu raid Anglaterra-Nova York, en el qual va batre el rècord de velocitat d'aquesta categoria.

LA REVOLUCIO DEL BRASIL

EL GOVERN NO HA ENVIAT CAP COMISSIO PARLAMENTARIA

Rio de Janeiro. — Per conducte oficial federal es declara que els constitucionalistes han retrocedit a la regió del túnel del límit de Mines Geraes amb Sao Paulo. De totes maneres els constitucionalistes no retrocediran fins després d'un combat molt aferrissat, en el qual els federals perdran molts de soldats.

Per la seva part, el Govern desmenteix que hagi enviat una comissió a Sao Paulo per parlamentar la pau.

ELS REBELS MANTENEN TOTES LES POSICIONS

Sao Paulo. — El quarter general constitucionalista afirma que els rebels mantenen totes les seves posicions a tots els fronts.

Els federals es concentren especialment al front de Mines Geraes, però no obtenen cap èxit.

El moviment constitucionalista és cada vegada més popular, citant-se el cas que 26.940 persones de la ciutat de Sao Paulo solament, han fet donació de joies i or per un gran valor, per a l'adquisició d'armaments per als rebels. Les classes humils també presten el seu concurs al moviment, citant-se el cas que tots els camperols d'aquell Estat han donat un dia de salari per a la causa constitucionalista.

UN EXIT IMPORTANT DELS CONSTITUCIONALISTES

Buenos Aires. — Malgrat les notícies sobre el Brasil donades oficialment pel Govern de Vargas, se sap de molt bona font que no hi ha tranquil·litat al sud, ni molt menys. A Rio Grande do Sul hi han hagut grans lluites. 200.000 homes armats s'han unit als constitucionalistes sota la direcció del general Felipe Fortinho i de Nicolás Vergueiro.

Són nombroses les poblacions que ajuden els constitucionalistes, i entre elles s'ha de citar especialment Don Pedro, Uruguayana, Bage i Lloramento.

Gorguloff vol viure alguns dies més

París. — Com es recordarà, Paul Gorguloff, l'assassí del president de la República, presentà, segurament per a retardar la data de la seva execució capital, una querrela per fals testimoni contra el cosac Lazarev.

El degà dels jutges d'instrucció, M. Lapegère li demanà el lliurament d'una fiança de 6.000 francs, i Gorguloff, per a fer front a aquesta despesa, introduí una demanda d'assistència judicial. L'oficina de l'assistència judicial acaba de desestimar aquesta petició recolzant-se en el decret d'11 de gener de 1930 i la circular del guarda-segells del 10 de juny del mateix any. Segons aquest decret i aquesta circular, no pot concedir-se la dita assistència més que als refugiats russos a França, però únicament en el cas que puguin justificar indubtablement la seva qualitat de refugiats. Gorguloff, per tant, no entra en aquesta categoria, per quant fou expulsat de França, i no tornà a aquest país fins la vigília de l'atemptat. No pot, doncs, ésser considerat refugiats rus.

GOVERN CIVIL

UNA DENUNCIA DE L'ALCALDE DE SURIA

L'alcalde de Sùria ha denunciat al Governador que, amb motiu de les darreres pluges, els obrers de les mines d'explosius de Cardona, llançaren els desperdits de silvinita directament al riu Cardener, enlloc de l'indret on tenen costum de llançar-les. Això ha fet que apareguessin molts peixos morts en aquelles aigües, i com sigui que si això s'ho prenia per costum podria afectar la potabilitat de les aigües de la nostra ciutat, s'ha ordenat d'obrir una informació per tal d'imposar les sancions corresponents.

El governador ha dit als periodistes que dintre el mes que som quedaran instal·lats els aparells que han d'indicar la solubilitat de les aigües. D'aquests aparells se n'instal·laran un a l'entrada de Cardona, un altre a la sortida, un a Sùria, un a Salient i un a Pallejà, aquest darrer a càrrec de la Companyia de Dos Rius.

LA REAPARICIO DE "EL CORREO CATALAN"

Aquest mitjà s'ha rebut al Govern civil el telegrama del ministre de la Governació que autoritza la reaparició de "El Correo Catalán".

FORCES QUE TORNEN A BARCELONA

Per ordre del governador han tornat a Barcelona els individus del cos de la guàrdia civil que foren destinats a Vilafranca, en previsió que es produís la darrera vaga general anunciada.

LA REVOLUCIO FRACASSA- DA DE L'EQUADOR

MANIFESTACIONS HOSTILS A BONIFAZ

Quito (Equador). — De Guayaquil han sortit tropes amb direcció a aquesta capital, n'avent estat acomiadades amb entusiasme. Un nombros grup de manifestants ha apedregat els domicilis de Bonifaz i dels seus partidaris. Després s'han dirigit a la Catedral, cridant: "Morin els conservadors!" "Visca el partit liberal!"

Tot seguit han assaltat la Redacció del periòdic "La Prensa", que és addicte a la causa de Bonifaz.

Les tropes han dispersat la multitud.

Es té notícia que tropes federals han sortit a primera hora del matí amb objecte d'ajudar els efectius de Hachangara, prop d'aquesta capital, on sembla imminent un combat.

ELS REBELS INTENTEN UN CONTRAATAC

Quito (Equador). — Ha renaixut la rebel·lió.

Amb els carrers a les fosques i sense aigua la ciutat, els rebels han iniciat un contraatac.

La lluita que s'ha lliurat amb les tropes governamentals ha estat molt sagnant.

Les baixes són molt nombroses per tots dos costats.

Un aeroplà governamental ha deixat caure una bomba, la qual ha produït l'enrunament de diverses cases.

Algunes granades han caigut a la plaça del teatre Sucre.

Els governamentals tenen una gran dificultat, que és l'escassetat de municions, ja que els rebels s'apoderaren dels dipòsits principals del país, que eren els de Quito.

Sembla que els governamentals esperen reforços de Rio Bamba.

EL GOVERN AMENAÇA AMB UN BOMBARDEIG

Quito. — Les autoritats es proposen llançar unes proclames

sobre aquesta capital amenaçant amb bombardejar Quito si no cessa la resistència.

Hom concedirà, en tot cas, el temps suficient al cos diplomàtic per tal de desallotjar-lo.

LA LLUITA A QUITO ES DESESPERA- DA

Quito. — La situació a aquesta capital és un ver centpeus.

Continua la lluita entre els rebels i governamentals.

Els carrers estan plens de cadàvers.

Els rebels han pres posicions estratègiques a alguns campanars, que han estat presos per assalt.

El ministre de la Guerra ha sol·licitat reforços.

Són nombrosos els nois que s'alisten com a voluntaris.

En realitat, no hi ha Govern legal al país.

EL GOVERN DEMANA UN EMPRESTIT

Quito (Equador). — El Govern ha sol·licitat del Banc Central de la nació un crèdit de 1.500 sucres per a les despeses de repressió del moviment revolucionari.

Al quarter general dels rebels es desmenteix la notícia circulada, segons la qual havien estat assassinats pels rebels uns estudiants dintre mateix de la Universitat.

DOTZE MILITARS AFUSELLATS I UNA ORDRE PER AFUSELLAR TOTS ELS REBELS QUE ES TROBIN AMB ARMES A LA MA

Quito (Equador). — A la població de Santa Rosa han estat executats dotze militars que s'havien adherit al moviment revolucionari i que foren fets presoners per les tropes governamentals.

El ministre de la Guerra ha publicat una circular ordenant l'execució immediata de tots els rebels que siguin agafats amb armament a les mans.

EL GOVERN I ELS REVOLUCIONA- RIS HAN PACTAT UNA TREVA

Quito (Equador). — Urgent. — S'ha arribat a una treva entre els rebels i el Govern. La fórmula d'aquesta treva, que es creu definitiva per a les hostilitats, ha estat el nomenament provisional d'un nou President de la República.

TOTA LA CORRESPONDENCIA
CAL ADREÇAR-LA AL DIREC-
TOR DE "LA HUMANITAT".
NO ES TORNEN ELS ORIGINALS
NI ES MANTE CORRESPON-
DENCIA SOBRE ELS QUE NO
HAGIN ESTAT DEMANATS.

Dos lladres que, per men- jar, roben dentadures postisses

El dentista Gabriel Trallero ha denunciat a la policia que dos individus es presentaren a la seva clínica per a que procurés calmar el mal de queixal que sofria un d'ells.

El senyor Trallero féu tots els possibles per a logar-ho, entrant i sortint diverses vegades del quartet d'operacions, durant el temps que el pacient estigué assegut a la cadira d'operacions.

D'aquestes sortides se'n aprofitaren els dos individus els quals se'n emportaren de dintre una vitrina diversos ponts d'or, dentadures postisses i altres objectes que el senyor Trallero valora en dues mil pessetes.

Es de suposar que amb tan bones dents els lladres podran menjar bé per espai d'algun temps.

ENDERROCS GARCIA I VIDAL

GRAN ASSORTIMENT D'OBJECTES
PER A CONSTRUCCIO

Telèfon 54998

MAGATZEMS I DESPATX:
Carrer Clot, del 1 al 9
BARCELONA

Llegiu cada
diala nostra
secció de
EL CINEMA

Per a menjar bé

BAR BONASTRE

Us el recomanem

RIERA ALTA, número 58 (tocant a EL BARATO)

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes . . .	Ptes. 3'75
Península, un trimestre . .	" 11'25
Amèrica, un trimestre . .	" 14'25
Altres països, un trimestre .	" 27'50

Núm. solt 15 cèntims

Política internacional

XINA ROJA

Els aconseqüiments que es venen desenvolupant durant aquestes darreres setmanes a Alemanya que tenen una repercussió política immediata per a Europa, han tingut la virtut de desfermar de les pàgines dels grans rotatius europeus les noves que diàriament es venien publicant sobre la marxa dels aconseqüiments a Xina. Malgrat aquest silenci, momentani, la lluita per a la presa del poder de Xina continua amb gran intensitat i dintre de poc temps, les lluites xine-

tidaris d'establir a Xina el sistema soviètic. El fet que la població civil s'uneix immediatament allà on arriben els rojos ha alarmat extraordinàriament els Caps del Kuomintang. Txang Kai Xek, cap suprem del Kuomintang, ha declarat: "Les nostres forces soles no seran suficients per a la lluita contra el comunisme. Ens és necessari conquerir les masses populars cal atacarles política i moralment". Aquestes declaracions palesen clarament la verdadera situació de Xina i els avenços que els comunistes estan fent.

Les nacions que tenen interessos a la Xina ajuden d'una manera desesperada els generals que tenen a sou i a manca d'homes envien milions. L'exèrcit del Kiang ha adquirit gran nombre d'avions. Els americans proveeixen l'exèrcit de Nankin. A Canton, durant els darrers mesos, s'han comprat armes per valor de dotze milions de dòlars. En el mes de juny, Anglaterra ha enviat diversos milers de bombes. A Nankin i Xang-Hai hi ha més de vint vaixells de guerra japonesos. Segons el "Mina Times", els japonesos van a establir al Yantg-Sé un servei de policia per al qual han arribat ja vuitanta oficials.

Així, doncs, la situació xinesa segueix essent el més important dintre de la política internacional. Per altra banda, l'exèrcit roig al front del qual hi ha milers d'oficials xinesos sortits de l'Escola Militar d'Estudis Orientals de Moscou, perfectament educats i tenint els coneixements tècnics més moderns de la guerra, són una potència invencible.

Es indiscutible que des de l'any 1924, Rússia presta la seva major atenció al desenvolupament de la seva política internacional a Xina. La Tercera Internacional desenvolupa el setanta-cinc per cent de les seves activitats a l'extrem orient. Els fruits d'aquesta campanya es comencen ja a recollir i avui dia l'exèrcit roig xinès no és tan sols un exèrcit de despallats, sinó un exèrcit disciplinat, perfectament equipat, amb aviació pròpia i ni els seus mateixos enemics s'atreveixen a qualificar-lo d'"escamots de bandits" com venia succeint fins fa pocs mesos.

En el transcurs d'aquest any veurem aconseqüiments molt greus que trasbalsaran el món.

JOSEP GRAU JASSANS

UN COP APROVAT L'ESTATUT

Vindran a Barcelona els senyors Alcalà Zamora i Azaña

Madrid. — Rejerent al projectat viatge del President de la República i del cap del Govern a Catalunya amb motiu de l'aprovació de l'Estatut, el senyor Companys ha dit que des de ja temps es prengué la iniciativa, que sorgí de l'alcalde de Prat de Llobregat, que s'adreçà a la Generalitat exposant la idea d'invitar tots els parlamentaris espanyols a visitar Catalunya un cop fos aprovat l'Estatut.

Com que aquesta idea —afegí— no deixava d'ésser irrealitzable pel nombre de diputats, es recollí i es madurà, entrevistant-me amb el senyor Macià, que li semblà excellent.

Com que per altra part no pot fer-se la designació d'un nombre determinat de diputats, car sempre es tenen oblidats lamentables, es convingué en què la designació de diputats es

fes de manera automàtica, a l'igual que s'elegeixen els membres de les Comissions en representació de cada minoria. També es podria acordar invitar els caps de les minories i els membres de la Comissió de l'Estatut.

Naturalment que se celebraran brillants festes organitzades sota el control del President de la Generalitat. Desitgem que el viatge es realitzi el més aviat possible, i a ésser possible en l'interregne parlamentari; però, com que hem d'acomodar-nos a les dades disponibles del Cap de l'Estat i del President del Consell, no pot determinar-se el dia, per ara. Afegí que el lliurament de l'Estatut es farà pel President de la República o pel cap del Govern, proposant-se que l'acte tingui el màxim esplendor.

EL CONFLICTE DEL CHACO

LA GUERRA SEMBLA INEVITABLE SI EL PARAGUAI NO ACCEPTA UNA ZONA NEUTRAL

Cada dia que passa és més difícil de trobar una solució a l'afer del Chaco, que ha posat sobre les armes dos pobles germans. Bolívia i Paraguai, per mor del seu veïnat, tenen moltes afinitats, però això no és una raó prou forta per a impedir la guerra, una guerra que no és oficial, però que ha començat a fer córrer la sang.

Bolívia vol imposar el pes de la seva força. Paraguai es mostra intransigent amb les pretensions de la seva veïna i rival. Nosaltres, d'ací estant, no podem donar a un ni a altre la raó. Es, això del Chaco, una cosa que dura ja de molt temps i no creiem que de moment pugui encara trobar una solució definitiva. Bolívia es troba cercada per altres països sense sortida al mar. Això

ofega les activitats bolivianes que no poden estendre's i d'aquí el conflicte. Bolívia vol una sortida al mar. Aquesta sortida, encara que no directa, l'hi ofereix el riu Paraguai, enclavat en el territori del Chaco. I és aquest el motiu de la guerra. Per una banda, la necessitat de comptar amb una sortida al mar. Per l'altra, la intransigència dels paraguaians per accedir a la petició dels seus veïns. No és una cosa d'honor, ni de llibertat, ni de salvar cap agravi. Es tracta, senzillament, d'una qüestió de conveniència.

A Washington es troben reunides les nacions neutrals per tal de tractar l'acord. Bolívia, però, no vol abandonar els forts conquistats durant aquests dies passats als paraguaians, mentre

DIU MADARIAGA

QUE EL REGIM S'HA AFIANÇAT I QUE ESPANYA GAUDEIX D'UN GRAN PRESTIGI

Madrid. — L'ambaixador d'Espanya a París, senyor Madariaga, qui es troba actualment a Madrid, ha sostingut amb un periodista la següent conversa:

—¿Es pot saber quina cosa us porta per aquí?

—Vinc a ocupar-me de moltes coses amb el Govern.

—De quines?

—De política internacional, i especialment de política franco-espanyola i de qüestions interessants per al nostre comerç... Ultra això, vull parlar amb el Govern sobre el punt de vista espanyol en la Conferència del Desarmament, de la Mesa de la qual, que es reunirà aviat, formo part, i en la propera reunió de la Societat de Nacions.

—¿Penseu contestar a allò dit pel senyor Eduard Ortega i Gasset?

—Jo no polemitzo. Així ho he manifestat en una nota que he lliurat a l'Agència Fabra. Jo vinc obligat a doble discreció, per mantes raons, i no m'és possible d'entrar en polèmica.

—Quines són, aqueixes raons?

—Primera, perquè ocupo un alt càrrec oficial i no puc parlar com un diputat que no en tingues cap, i segona, perquè estic íntimament convençut que el que cal fer imprescindiblement és cercar la unió entre els republicans i no anar a la caça de la dissensió.

—Però és que el senyor Ortega i Gasset...

—Puc assegurar-vos que, tal com ja us he dit, el Govern de la República posseeix prou dades per reduir a no res les declaracions del diputat

a Corts senyor Eduard Ortega i Gasset. No tinc necessitat de dir-vos res més.

—¿Quina impressió ha produït a França l'avortada sublevació contra la República?

—De simpatia vivíssima vers el nou règim. La força física i moral amb què la República ha rebutjat la "sanjurjada", és a dir, la rapidesa en esmicolar-la i la grandesa espiritual que significa l'indult, ha causat a França i arreu d'Europa una gratíssima impressió. El règim s'ha aferrat i Espanya gaudeix d'un alt prestigi.

—Retornareu aviat a París?

—Sí. Em oriden allà importants assumptes i, a més a més, he d'ésser a Ginebra d'ací a pocs dies per a les reunions internacionals de què us he parlat.

Fonogrames de «La Humanitat»

DEPORTATS MONARQUICS

No passaran gaires dies sense que surtin cap a Villa Cisneros, de moment, potser més tard, cap a Annobon, 266 deportats de significació monarquica. Van en les mateixes condicions que hi anaven els comunistes-libertaris que varen implantar la República bakunista a Figols. Si els obrers lectors de "Solidaridad Obrera" no es deixen ensarronar pels articles truculents de l'esmentat diari, veuran que la justícia a la República, és perfectament igual per a tot hom. Atac de l'extrema esquerra? Villa Cisneros! Atac de l'extrema dreta? Villa Cisneros, també! Però en aquest cas agreujat perquè en la primera expedició l'Estat es va fer càrrec de totes les despeses i ara els deportats es pagaran les despeses del viatge i de l'estància. Es pot dir honradament que el tracte es diferent? Si de cas serà a favor dels altres perquè val

a dir que hom sap que la presó de Madrid té capacitat per a 600 persones i actualment hi viuen prop de 1.200 individus i en moltes cel·les dormen tres presos. Són aquestes les famoses atencions que la República té amb els "monarquics" del "Bar Chicote"?

L'èxit per a la República, pel règim, ha estat que sigui el mateix ministre de la Governació — Santiago Casares Quiroga — qui hagi exercit el càrrec tant en l'hora de la repressió dels successos de Figols, com en l'hora del combat amb els exaltats de Sevilla. Ha estat el mateix home que representant el mateix règim ha repartit la justícia del càstic igual per a uns que per als altres. La República no és una institució que s'abandoni còmoda i tranquil·lament. Ni pren un caire sinistre, ni pren un altre paorós com els règims anteriors. Ni tan-

ca el Parlament, ni posa la prèvia censura, ni empresona a Déu i a sa mare, ni s'espania i declara l'estat de guerra... Cal pensar que una vaga ferroviària l'any 1917, i una vaga general a Barcelona, l'any 1919 — governant el 17 els conservadors, i el 19, els liberals — varen motivar mesures de govern tant terribles i sinistres que feien dramàtica la situació. La República segueix el seu camí: el Parlament obert, la llibertat de premsa, total i absoluta, el dret de crítica i de control democràtic, respecte, etc., etc. On és la "dictadura" de la República? On és "el cop de força" de la República?

Per primera vegada els monarquics d'aquest país, "señoritos" i vividors de dones, sabran que cosa és el patir. Ja comencen a sapiguer que l'emprisonament és quelcom, si més no, "molet" i que la deportació no és pas tan còmode com es suposaven... Fins ara quan els señoritos havien estat a la presó, era per una bronca a un cabaret o per una pallisa a un dancing. Feia gràcia el "divertissement". Els pobres guardies els tractaven correctament i fins amb por. Es tracta del fill del "conde de..." o del nebot del "duque de..." i era molt compromès. Els policies feien reverències, els comissaris doblegaven les espatlles i endavant. Però ara s'ha acabat el senyorisme, ara ja no és el d'abans. Ara tothom és exacte davant de la República.

Són 266 els que marxen. No més? És la primera expedició. D'ací a poc en sortiran una centena més. És a dir que la soletat de Villa Cisneros començarà a prendre fugida. Villa Cisneros, lloc admirable. Molta pesca. S'hi hagués diners es podria fer una factoria de pesca salada. No més es necessiten dos milions de pessetes. Potser s'anirà el duc de Medinaceli o el duc de l'Infantado o qualsevol dels nolets que tant aficionats a l'esport s'avorriran de no sapiguer què fer. Una construcció colonial costa ben poc. La llagosta de Villa Cisneros és una de les millors llagostes del món. La pesca és abundantíssima i excellent... Villa Cisneros pot arribar a ésser una gran factoria de pesca salada per poc que s'ho proposin els nous deportats. La soletat es avorrida. El paisatge, erm. La sorra i el mar ensopeixen... Caldria distreure's. Hi van per temps. En aquests temps, la gran clapa africana, fins ara infeunda, per l'Estat espanyol, pot ésser un bon centre comercial si s'ho proposen els deportats. Caldria animar-los.

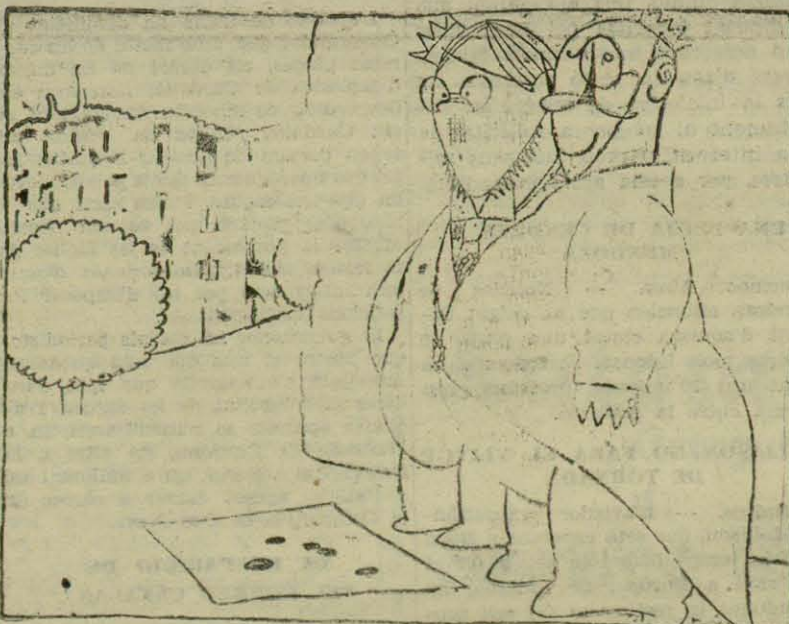
I si passat el temps, dels nois gaudits, aristòcrates culls de casino, en surt algun home de profit, també ho deuran a la República que els ha portat davant d'una realitat de la qual no en tenien consciència. El treball a la deportació pot ésser inicialment un esport. Més tard, de retorn, temps a venir, una necessitat espiritual...

LLUCIA VINYES

El Japó vol retirar-se de la Societat de Nacions

Toquio. — Contestant a una interpel·lació a la Cambra Baixa sobre la política japonesa a Manxúria, el comte Ushida, ministre de Negocios Estrangers, ha expressat la seva convicció que la situació es girarà a favor del Japó, ja que aquest — diu — lluita per una causa justa. El comte ha afegit: "De totes maneres, si succeeix el contrari, el Govern està decidit a recórrer a una mesura extrema".

Aquesta declaració s'interpreta com una indicació que el Japó està determinat a sortir de la Societat de Nacions, si ho creu necessari.

Uns diplomàtics parats per no haver tingut diplomàcia (De Bagaria, a "Luz")

aquests no transigeixen a la pretensió d'aquells d'establir una zona neutral que comprendria una part del territori del Chaco, actualment en possessió del Paraguai.

Es difícil l'acord entre les dues nacions. És més difícil encara per aquesta intransigència que hi ha entre uns

altres. Les conveniències d'una banda i les intransigències de l'altra poden fer una guerra, una guerra que de moment sembla inevitable; si les nacions neutrals no s'imposen energicament i amb llur intervenció acaben d'una vegada aquest afer del Chaco, que dura ja de fa molts anys,